

Porubské noviny

Číslo: **93**

DECEMBER 4/2017

Ročník: **XXIII.**

V tomto čísle nájdete:

 Vianoce 2017
 Voľby do VÚC 2017
 Obecné spravodajstvo
 500 rokov reformácie
 Uznanie našim novinám
 Inštalatéri – reportáž
 Sedem otázok. Komu?
 Žiaci v Rogožníku
 Starším patrí úcta
 Krása z vlny vyrobená
 V Galérii E. Fullu
 Zahraničná reportáž
 Nekrológy, Krížovka
 Beh je moja srdcovka
 Dorastenci bodovali

PF 2018

Foto: archív ZML PS

Zimný strom

Milan Rúfus

Ozval sa mi z okna:
 „Ocko, počuj si ma!
 Keď tak vonku sneží,
 nie je stromu zima?“

Vzal by som ho k sebe,
 keby nebol veľký.
 Ale ktorý veľký
 vojde do postielky?“

„Veľký tam už nesmie.
 Iné starosti má.
 Stojí už, kde stojí,
 aj keď mu je zima.“

Volby do VÚC 2017

Volby do Žilinského samosprávneho kraja sa uskutočnili 4. novembra 2017. Vo volebnom okrsku v Závažnej Porube bolo zapísaných 1071 voličov. Obálky boli vydané 360 voličom. Účasť 33,6 %.

Počet hlasov pre predsedu:

Erika Jurinová	139
Juraj Blanár	118

Počet hlasov pre poslancov:

Branislav Tréger	179
Ján Blcháč	110
Marián Vojtík	99
Rudolf Urbanovič	95
Alexander Sľafkovský	77
Anna Dvorščáková	74

Výsledky za okres Liptovský Mikuláš

Volba predsedu:

Erika Jurinová	7 231
(OLANO, SaS, KDH, OKS, NOVA)	
Juraj Blanár (SMER – SD)	5 879

Volba poslancov:

Branislav Tréger (NEKA)	7 738
Ján Blcháč (SMER – SD)	6 020
Rudolf Urbanovič (SNS)	4 256
Erik Gemzický (SNS)	3 860
Jaroslav Barok	3 686
(OLANO, SaS, KDH, OKS, NOVA)	
Anna Dvorščáková	3 656
(OLANO, SaS, KDH, OKS, NOVA) -dm-	

Ilustrácia Dr. Vlasta Šiarníková

*V mestečku Betleme, v jasličkách na slame
 leží to dieťaťko, na ktoré čakáme.*

Vážení a milí spoluobčania!

Rok ubehol veľmi rýchlo a opäť sú tu Vianoce, najkrajšie sviatky v roku. Svet je uponáhľaný. Preto sa na chvíľu zastavme, budme k sebe milší, lepší a úprimnejší. Doprajme si šťastie, zdravie a lásku. Zaspomínajme si na svojich blízkych, stíšme sa k pokore, zažeňme zlo a nenávisť. Ak sa nám to podarí, verím, že nasledujúci rok bude po každej stránke úspešný. Prajem všetkým občanom Závažnej Poruby krásne prežitie vianočných sviatkov a v novom roku veľa osobných aj pracovných úspechov.

Ing. Pavel Beťko, starosta obce

Preteky o pokoj

Sviatky pokoja, radosti, rodinnej lásky... Tak ich radi voláme spolu s tými, ktorí nám ich protivne strkajú pod nos už dva mesiace vopred. Snažia sa upozorniť nás, že je veľmi dôležité potešiť najbližších drahými darmi, dať stromček do správnej formy a módnych farieb. Potom vraj budeme mať tie najkrajšie Vianoce. Boh prišiel na svet v chudobe, narodil sa na troche slamy v maštali. My chceme mať Vianoce krásne, uhladené. Dávame si záležať na tom, aby bolo veľa dobrého jedla, tlačíme sa v hypermarketoch a bojujeme o výhodný akciový tovar. Dávame si záležať na vyleštenom byte. Zháňame darčeky pre ľudí, hoci cez sviatky si nenájdeme čas na ozajstný rozhovor s nimi, lebo pri televízii to ide ťažko... Keď príde Štedrý večer, vyčerpaní zasaďme za slávnostný stôl a čakáme, kedy sa dostaví tá očakávaná radosť a vytúžený POKOJ. Príde? Nepríde? Pokoj nechodí na objednávku. Chodí, keď oň prosíme, keď sa oň usilujeme s vedomím, že nám ho môže dať iba JEŽIŠ, ktorý prišiel na svet pokojne, hoci nie bohato, čisto, slávnostne. Najväčším požehnaním môže byť schopnosť prestrieť skromnú „štedrú večeru“, sadnúť si k malej vetvičke so zvončekom a pripomenúť si chudobu prvých Vianoc. Tie boli asi najbiednejšie zo všetkých v histórii, ale mali v sebe nositeľa POKOJA.

Požehnané prežitie Vianoc a šťastný vstup do roku 2018!

Mgr. Vladimír Pavlík,
 evanjelický farár

„Pokojný a skromný život prináša viac radosti než honba za úspechom, z ktorej plynie len večný nepokoj.“ (Albert Einstein)

Závažná Poruba sa poklonila hrdinom Dukly

Za účasti najvyšších ústavných činiteľov SR a ČR, diplomatických zborov akreditovaných na Slovensku a tisícok ľudí z celého Slovenska sa konala v piatok 6. októbra 2017 na Dukle spomienková slávnosť pri príležitosti 73. výročia Karpatko – duklianskej operácie. Tejto slávnosti sa zúčastnila aj pätnásťčlenná delegácia zo Závažnej Poruby, ktorú viedol starosta Pavol Beťko. Veď v I. čsl. armádnom zbore bojovali aj štyria Porubania: Ján Ilanovský, Ján Agnet, Matej Uhel' a Rudolf Mikuláš. Spomienková slávnosť spojená s kladením vencov mala tri časti: pri pomníku na Dukle, pri soche generála Ľudvíka Svobodu vo Svidníku a na vojnovom cintoríne vojakov Červenej armády. K najvzácnejším hosťom patrila dcéra generála Svobodu prof. Zoe Klusáková, ktorá v príhovore zdôraznila odkaz svojho otca: „Nikdy nezabudnite, ako ľahko sme slobodu stratili a za cenu akých obetí sme ju museli vybojovať. Ak bojovať, tak len za mier!“

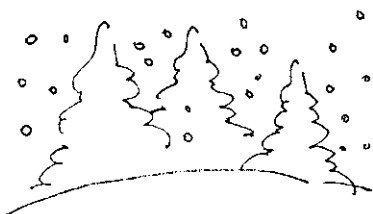
Demografické údaje obce Závažná Poruba

Stav k 15. 12. 2017:

1. Počet obyvateľov celkom:	1292
- z toho dospelých:	1100
- detí:	192
2. Priemerný vek:	42,83 roka
3. Zmeny v tomto roku	
prihlásených:	19
odhlásených:	7
narodených:	12
zomretých:	21

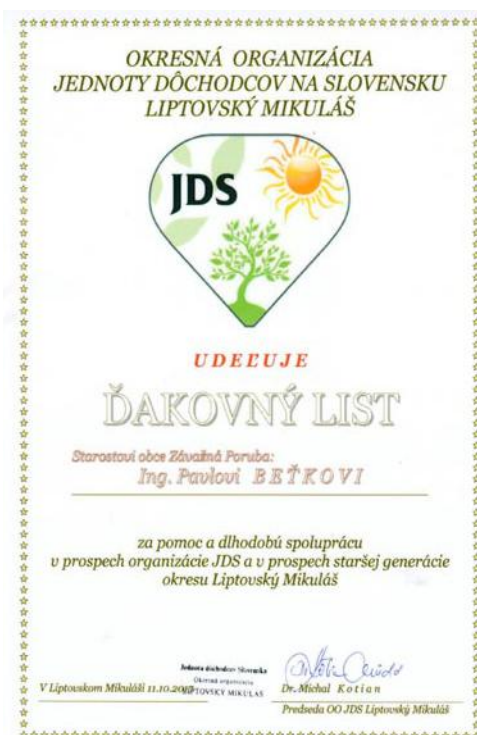
V roku 2017 sa narodili:

Izabela Brziaková, Vivien Bellová, David Didek, Nikolas Hladký, Emily Klenková, Dominik Kováč, Martin Kratochvíl, Barbora Rúfusová, Matej Staroň, Dorota Tekelová, Benjamín Vejo, Dorota Bačiková

Mesiacec úcty v Jednote dôchodcov

Pri príležitosti Mesiaca úcty k starším sa v piatok 20. októbra 2017 stretlo v KD osemdesiat členov domácej JDS. Najskôr sa započúvali do veršov Milana Rúfusa, ktoré predniesla Soňa Barániová. Potom zazneli piesne o Závažnej Porube v podaní Ženskej speváckej skupiny. V príhovore predsedníčky JDS Darina Majeriková uviedla: „Na našu tvár čas napísal hlboké vrásky, vlasy pokrýval striebrom, no pod ne ukryl dlhoročné skúsenosti a výsledky práce, ktoré sú najkrajším svedectvom nášho života. Je úžasné byť starším, živým, zdravým, šťastným a tešiť sa každému novému ránu...“ Okresná organizácia JDS udelila starostovi Pavlovi Beťkovi Ďakovný list za pomoc a dlhodobú spoluprácu v prospech staršej generácie. Ďakovný list s potešením prevzal a vyjadril presvedčenie, že spolupráca obce a staršej generácie v Závažnej Porube bude ako teraz, tak i naďalej pokračovať. Dvadsiatim dvom jubilantom odovzdali kvet, poďakovali za prácu a popriali, aby jeseň ich života bola radostná a krásna.

Primátori a starostovia sa v Pribyline stretli s dôchodcami

Za účasti poslanca NR SR a predsedu VÚC Žilina Juraja Blanára, štátneho tajomníka MV SR Rudolfa Urbanoviča, podpredsedu Žilinského samosprávneho kraja a primátora mesta L. Hrádok Branislava Trégera, primátora mesta L. Mikuláš Jána Blcháča a starostov zo všetkých obcí okresu Liptovský Mikuláš sa v Pribyline uskutočnilo 17. stretnutie v mesiaci, ktorý je určený starším. Okresnú organizáciu JDS, ktorú tvorí 2 253 členov, zastupovalo 160 delegátov. V sále vynoveného Kultúrneho domu v Pribyline prítomných privítal starosta obce Milan Kohút. Potom nasledoval kultúrny program v podaní žiakov miestnej školy. Deti poďakovali najstarším za lásku, ktorú nosia vo svojich srdiečkach a rozdávali ju svojim blízkym. Predstavitelia samosprávy v príhovoroch dôchodcom poďakovali za všetko, čo robia pre svoje mestá i obce. Ocenili najvyšší stupeň kvalifikácie, ktorý dal najstarším občanom samotný život. Krajská organizácia JDS udelila pri tejto príležitosti vyznamenanie II. stupňa svojim najaktívnejším členom. Z našej organizácie takéto vyznamenanie prevzali: Želmíra Staroňová st. a Hedviga Šarafínová za dlhodobú dobrovoľnú prácu v prospech starších občanov a rozvoj JDS. Predseda okresnej i krajskej organizácie Michal Kotian prijal gratulácie k svojim 70. narodeninám. Delegáciu Závažnej Poruby na tomto stretnutí sprevádzal zástupca starostu Dušan Migala.

V Závažnej Porube dozrelo hrozno

Odjakživa sa pod Tatrami darilo zemiakom a ovsu. Časy i klíma sa však zmenili. Dozrievajú tu paradajky i hrozno. Liptov sa už radí k vinárskym oblastiam.

Hodnotíme rok 2017

Pomaly je za nami rok 2017 a tak sa patrí v krátkosti zrekapitulovať dianie v našej obci. Najskôr sa heslovito zmienim o investičných akciách, či už ich realizácii ako aj ich príprave pre ďalšie roky.

Zrealizované akcie:

- vybuďovali sme v garážach obce sociálne zariadenie a šatňu pre zamestnancov. Zakúpili sme nový traktor s čelnou radlicou, sypačom a vlečkou, čím sa skvalitnila služba, hlavne zimná údržba
- vymenili a doplnili sme dopravné značky na miestnych komunikáciách podľa projektu dopravného inžiniera
- opravili sme zdeformované časti chodníkov na Hlavnej ulici
- veľká voda v lete zobrala časť mosta pri medokýši, ktorý sme museli okamžite opraviť (základ, opora a rímsa)
- v škole sme opravili strechu na garážach, ktorá bola v dezolátnom stave
- zaobstarali sme lavičky a smetné koše, ktoré budú v jarňých mesiacoch rozmiestnené po obci
- na cintoríne sme pristúpili k revitalizácii zelene, spílili sme prestarnuté stromy a opílili lipy
- v závere roka sme sa pustili do opravy ďalších dvoch mostov a to pri Mordáčikovcoch a Na úvetrí – tieto budú na jar dokončené
- pristúpili sme aj k predĺženiu osvetlenia na Kostolnej ulici od domu p. Bátorého po DSS
- jednou z nosných vecí bolo spracovanie Doplnku č. 1 k územnému plánu obce. Tento rieši po všetkých stránkach regulatívy k budovaniu nového stavebného obvodu v Potočku. V tomto čase sa rieši dokumentácia pre územné rozhodnutie.

V roku 2017 bolo vypísaných niekoľko výziev, do ktorých sa zapojila aj naša obec, vzhľadom na to, že z vlastných zdrojov nie sme schopní tieto akcie financovať.

1. Obecný úrad a kultúrny dom - jedná sa o kompletne zateplenie, výmenu okien, strechy, vykurovania, osvetlenia a fotovoltaika
2. Materská škola - taktiež zateplenie, okná a kotolňa

3. Základná škola - vzhľadom na havarijný stav sme žiadali ministerstvo školstva o dotáciu, ktorá je toho času na ceste. Kotolňa bude prestavaná na kotly na drevo, peletky a brikety a bude plne automatizovaná.
4. Požiarna zbrojnica - požiadali sme o financie na výmenu okien a dverí, ale hlavne na novú strechu, keďže stará zateká
5. Kompostéry - projekt obsahuje dodanie kompostérov všetkým domácnostiam so zaškolením kompostovania - zníži sa vývoz na kompostovisko
6. Náučná včelnica - v záhradách u Rúfusa a za požiarnou zbrojnicou sa vybuduje hlavne pre deti náučná včelnica, kde sa dozvedia všetko o včelách a výrobe medu
7. V spolupráci s gminou Nowý Targ sme začali pracovať na projekte, ktorý obšiahne rekonštrukciu domu M. Rúfusa, elektriku, vodu, podkrovie a záhradu
8. Zlepšenie kvality bývania v obci - jedná sa o dodanie lavičiek a košov, ktoré už máme.

Tieto aktivity sú prirodzené závislé od získania finančných prostriedkov. Projekty stačí v budúcnosti opakovať.

Nežili sme však len investíciami a projektami, ale aj bohatým kultúrnym, školským a spoločenským životom.

Nosnou akciou v obci boli oslavy 90. výročia DHZ, ktoré sa po každej stránke vydali, o čom svedčia aj uznanlivé slová najvyšších okresných funkcionárov ako aj hostí z družobných Bohuslavíc a z poľského Nowého Targu.

Vydarili sa aj ďalšie akcie, ako bol turnaj „O pohár starostu obce“ vo futbale a stolnom tenise, najstarší lesný beh na Liptove „Memoriál Štefana Kubovčíka“, Cesta rozprávkovým lesom spojená s porubskou olympiádou, lampiónový sprievod a veľa ďalších.

Po každej stránke nás vzorne reprezentujú FS Poludnica, tanečná skupina Seniorka, Športový klub, Lyžiarsky klub, základná škola, materská škola.

Veľmi aktívna je Jednota dôchodcov, ktorej členovia vždy podajú pomocnú ruku. Pravidelnú aktivitu vyvíja Občianske združenie Naveky závažná. Jej členovia sa starajú o prevádzku Domu M. Rúfusa, ktorý je hojne navštevovaný.

Vidíte, že je toho veľa a tak za prácu pre našu obec sa chcem poďakovať zamestnancom obce, môjmu zástupcovi Dr. Dušanovi Migaľovi, poslancom, ale aj všetkým organizáciám na území obce, dobrým funkcionárom a občanom, bez ktorých by sme nedokázali zabezpečiť plnohodnotný chod našej obce.

Ing. Pavel Beťko, starosta obce

Úctu starším treba dávať vždy a všade

V Závažnej Porube prežili v nedeľu 15. októbra 2017 sviatočný deň najstarší obyvatelia obce. Stretli sa v kultúrnom dome. Jubilanti sa podpísali do Pamätnej knihy a všetci prevzali malý darček a pozornosť od vedenia obce.

„Je viac ako symbolické, že v jeseni zberáme úrody zeme a nie náhodou si v októbri, ktorý je mesiacom úcty k starším, pripomíname aj plody práce našich najstarších spoluobčanov. Ako je jeseň krásnym obdobím roka, tak aj staroba má svoje čaro, poslanie a význam,“ povedal na začiatku stretnutia predseda kultúrnej komisie Obecného zastupiteľstva v Závažnej Porube Dušan Migaľ a zdôraznil „...patrí vám nesmierna úcta a poďakovanie za všetku celoživotnú prácu.“ Chvilke na stretnutí sprijemnila hudobno - spevácka skupina Lúčanskí hudci, ktorú vedie Vladimír Struhár. Zahráli obľúbené a známe piesne. Pridali sa a zaspievali si aj účastníci stretnutia. Čo k tomu dodať? Bola to taká obyčajná ľudská úcta. Taká, čo sa začína doma, v rodine a nasleduje vždy a všade.

• Lúčanskí hudci, vedúci Vladimír Struhár

Správy zo samosprávy

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Október 2017

Dr. Dušan Migala predniesol správu komisie pre kultúru, vzdelávanie a šport. Aktivita komisie hodnotil v oblasti koordinačnej, organizačnej, edičnej a dokumentačnej. Komisia participovala na oslavách významných celoobecných výročí a jubileí. Pozornosť venovala výchovnej a vzdelávacej činnosti škôl, rozvoju folklórnych tradícií, činnosti spevokolov, detských súborov. Podporovala rozvoj športu vo všetkých druhoch. Vo svojej správe spomenul najvýznamnejšie akcie a podujatia, ktoré sa uskutočnili v tomto roku. Spoločenský, kultúrny a športový život v obci dokumentovala slovom a obrazom. Zmienil sa aj o webovej stránke obce, ktorá plní dôležitú úlohu v systéme prenosu informácie smerom od vedenia obce k občanovi. Dôležité poslanie komisie je aj jej pôsobenie pri vydávaní Porubských novín. Na záver odporučil doplniť zápis v obecnej kronike, vydať inovovaný propagačný materiál o Závažnej Porube a kvalitné pohľadnice.

Predseda komisie pre životné prostredie a ochranu verejného poriadku Vladimír Mlynček predniesol správu o činnosti komisie. Správu rozdelil do niekoľkých bodov podľa jednotlivých problematiky s navrhovanými zmenami na ďalšie obdobie. Úpravu a údržbu zelene obec realizuje prostredníctvom svojich zamestnancov a vlastnej techniky. Brigádnicke sa podieľajú aj členovia Jednoty dôchodcov a členovia MO Slovenského rybárskeho zväzu. Komisia navrhuje opakovane spracovanie generelu zelene v obci. V oblasti odpadového hospodárstva navrhol rokovať o stave odpadového hospodárstva po finančnej stránke, aby sme dosiahli v nasledujúcom roku 2018 čo najnižší schodok vo výbere poplatku a nákladoch za spracovanie odpadov na území našej obce. Je nevyhnutné rokovať s PS LUHY o priestore na kompostovisko a výkopovú zeminu. Vyskytujú sa nám problémy pri separovaní odpadov občanmi. Pripomenul, že v tomto roku nedošlo k prečisteniu vodných tokov v našej obci. Taktiež dochádza k častému porušeniu VZN o podmienkach držania psov. Treba stále pracovať na lepšej osвете medzi majiteľmi psov. Obec v poslednom období nezaznamenala vážnejšie problémy pri porušovaní verejného poriadku občanmi alebo návštevníkmi obce. V dopravnej situácii sa nám nedarí riešiť problém parkovania áut na miestnych komunikáciách a chodníkoch. Prejazdnosť jednotlivých ulíc je tak obmedzená.

Ukončenie projektu verejného osvetlenia priniesol novú kvalitu osvetlenia a aj úsporu na elektrickej energii.

Predseda Lyžiarskeho klubu Opalisko Katarína Rázusová a predseda bežeckého klubu Opalisko Záv. Poruba Ivan Bukas predniesli správu o činnosti klubov. V lyžiarskom klube (zjazd) je 24 detí v pretekovom družstve a 15 detí v celoročnom krúžku. V pretekovom družstve sa venujú lyžovaniu na kvalitatívne, ale aj kvantitatívne vyššej úrovni všestrannej a špecializovanej športovej prípravy zjazdového lyžovania vo všetkých vekových kategóriách. Tréningový proces vedú kvalifikovaní tréneri. V celoročnom krúžku sa deti vo veku od 5 rokov venujú športovej príprave, ktorá prebieha celoročne. Tréningový proces je zameraný na všestranný rozvoj dieťaťa, zlepšenie celkovej odolnosti po psychickej a fyzickej stránke, telesnej kondícii a získavania návykov k pravidelnému športovaniu.

Bežecký klub vznikol v roku 2016. Na valnom zhromaždení sa zaregistrovalo 40 členov, z toho 19 členov je zaregistrovaných na SLA, ktorí sa pravidelne zúčastňovali na pretekoch slovenského pohára v bežekom lyžovaní a na majstrovstvách Slovenska. Tréningový proces žiakov vedie Ivan Bukas a Dana Beťková. Od septembra 2017 funguje prípravka, ktorú vedie Milan Niňaj. Predseda BK informoval aj o umiestnení členov bežeckého klubu.

Dr. Dušan Migala poznamenal, že lyžovanie v Záv. Porube má viac ako 80 ročnú tradíciu. Teší ho, že opäť v našej obci ožilo lyžovanie. Poďakoval za obetavosť a dobrovoľnú činnosť. Starosta obce vyslovil poďakovanie všetkým, ktorí okolo lyžovania robia.

Starosta obce informoval o projekte „Zlepšenie kvality života obyvateľov obce“. Lavičky a smetné koše máme dodané.

Taktiež sme vypracovali a zaslali žiadosť o poskytnutie podpory formou dotácie z environmentálneho fondu Programu obnovy dediny na rok 2018 na projekt s názvom: Včely sú život.... Projekt je zameraný na environmentálne vzdelávanie žiakov, študentov, obyvateľov v oblasti spoznávania života včiel a ich významu pre človeka a okolie. Vzdelávanie bude prebiehať v záhrade rodného domu básnika Milana Rúfusa v zrekonštruovanej včelnici a v príľahlej záhrade. Požadovaná výška dotácie je 4 862,25 €. Obec obdržala žiadosť o vyjadrenie sa k projektovej dokumentácii pre územné rozhodnutie stavby IBV Pod Poludnicou. Projektová dokumentácia sa nachádza na obecnom úrade.

November 2017

Mgr. Andrea Hodžová, predsedníčka sociálnej komisie predniesla správu o činnosti sociálnej komisie. Sociálna komisia sa vzhľadom ku špecifickej činnosti nestretáva na pravidelných stretnutiach ale rieši vzniknuté prípady. V rámci prevencie a kontroly vykonávame dohľad nad hospodárením v jednom prípade a taktiež sme osobitným príjemcom rodinných prídavkov u jednej rodiny.

Informovala o prípravných prácach na spracovaní Komunitného plánu sociálnych služieb, nakoľko komunitné plánovanie sociálnych služieb patrí v zmysle § 83 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov do pôsobnosti, ktorá ho vypracúva a schvaľuje na základe národných priorít rozvoja sociálnych služieb, pričom zohľadňuje miestne špecifiká a potreby fyzických osôb v oblasti sociálnych služieb poskytovaných v jej územnom obvode.

Dr. Dušan Migala poznamenal, že činnosť komisie je potrebná a opodstatnená. Dôležitá je práca v teréne.

Starosta obce informoval o schválení navrhovanej novely zákona o sociálnych službách, v ktorom budú uplatnené nové podmienky poskytovania finančných príspevkov na spolufinancovanie sociálnych služieb zo strany štátu, čím by sa zlepšila naša finančná situácia v DSSa ZpS.

Poslanci obdržali návrh rozpočtu na rok 2018. Zo strany poslancov neboli vznesené závažné pripomienky. Boli navrhnuté len drobné úpravy v niektorých kapitolách.

Starosta obce informoval:

- dňa 6.12. 2017 o 16.00 hod. na nádvorí pred obecným úradom slávnostne rozsvietime vianočný stromček s Mikulášom
- vykonali sa práce na rozšírení verejného osvetlenia k DSSa ZpS
- objednali sme kontajnery na zimný posyp, ktoré budú umiestnené na kritických miestach v obci
- v Dome Milana Rúfusa sú namontované nové elektrické konvektory, čím sa zabezpečilo vykurovanie objektu. V rámci cezhraničnej spolupráce chceme získať finančné prostriedky na rekonštrukciu elektrických rozvodov, výmenu okien.
- zástupcovia obce sa dňa 27.11.2017 zúčastnili na zasadnutí obecného zastupiteľstva v Lipt. Jáne, kde rokovali o výstavbe prístupovej komunikácie k novému stavebnému obvodu IBV Pod Poludnicou v k.u. Liptovský Ján.

December 2017

Obecné zastupiteľstvo schválilo rozpočet obce pre rok 2018 ako vyrovnaný. Ďalej schválilo Plán kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky na I. polrok 2018.

Dušan Migala, zástupca starostu

V Žiline tancovala Seniorska

Aj keď pondelok 23.10. bol upršaný a nevľúdny, pre nás – členky tanečnej skupiny Seniorska – bol úsmevný a plný zážitkov. Na pozvanie pani Maji Zagatovej, vedúcej skupiny Žilinské babenky, sme vystupovali na ich koncerte č.3, ktorý uviedli v Bábkovom divadle. Vystúpenie bolo pre nás veľkým zážitkom i skúsenosťou. Videli sme prácu profesionálnych zvučiarov a osvetľovačov, ale i prácu v inej tanečnej skupine. Bolo čo porovnávať.

Celý koncert uvádzala, spracovala i navrhla práve M. Zagatová. Celkovo uviedli Babenky 21 choreografií, ale naše dve: Stromy a Život je hra sa medzi nimi vôbec nestratili. Práve naopak. Rozdielnym poňatím choreografií, riešením javiskového priestoru a kostýmovania prispeli k pestrosti programu a možnosti porovnávania.

Výkon našich tanečníc bol excelentný a opäť sme rozšírili dobrý chýr o našej obci, ktorú mnohí nepoznali (aj keď aj tam sme stretli rodáčky Liptáčky). Tešíme sa na ďalšie stretnutia s Babenkami, možno i u nás v Porube.

Elena Chovanová, foto: -km-

Vážení pán starosta, neskoro, ale predsa chceme sa poďakovať Vašej seniorskej tanečnej skupine Seniorska a najmä Mgr. Art. Elene Chovanovej za úspešné a jedinečné vystúpenie na našej AKADÉMII - N - 3 dňa 23. októbra 2017 v Bábkovom divadle v Žiline bez nárokov na honorár. V prílohe posielame dve fotografie do kroniky. Vyjadrite im, prosím, naše poďakovanie a obdiv. Verím, že naša spolupráca bude pokračovať a že sa ešte so Seniorskami stretneme. S vďakou a úctou.

Mária Zagatová, vedúca seniorskej tanečnej skupiny ŽILINSKÉ BABENKY
V Žiline 4. decembra 2017

PS:

„Na Vianoce aj v roku novom vinšujem Vám nastokrát, teplé slnko nad domovom, dobrých ľudí s dobrým slovom, šťastia, zdravia akurát, aby Vás mal každý rád!“

Poludnica bilancovala

Členovia folklórnej skupiny Poludnica bilancovali svoju činnosť za rok 2017 v piatok 8. decembra. Medzi hosťami privítali starostu Pavla Beťka a predstaviteľov OZ Naveky závažná. V hodnotiacej správe zazneli aj tieto slová: „...Poludnica oživuje a uchováva dávne porubské zvyky, piesne a tance. Vo februári v Závažnej Porube usporiadali fašiangový sprievod s Homrľajom, v lete zasadili mája a v jeseni poďakovali za úrody zeme na Dožinkach v evanjelickom kostole. Úspešne účinkovala aj na 63. ročníku FF Východná, kde predviedla svoj programový blok Privítanka murárov. V L. Mikuláši za zapojila do fašiangového sprievodu, účinkovala na MDŽ v meste, na Vatrách zvrchovanosti a na plese MS v KD v L. Mikuláši. Predstavila sa aj v Bobrovcí, v Ploštine a v Liptovskom Jáne uviedla novú choreografiu Murári, murári a ja murárečka. Na domácej pôde obohatila oslavy 90. výročia dobrovoľného hasičského zboru porubskými piesňami a tancami. V Závažnej Porube privítala majiteľov autoveteránov z celej Európy, zaspievali na Malokarpatskej vínnej ceste v Dome Milana Rúfusa, účinkovali na futbalovom turnaji o Pohár starostu...“ Starosta Pavel Beťko vyjadril Poludnici slová uznania a vďaka za reprezentáciu obce a nositeľom tradícií zaželal veľa síl a nadšenia aj v roku nastávajúcom.

text: -dm-

Darovali krv, aby druhí mohli žiť

Jozef Trstán (vľavo) preberá zlatú Jánskeho plaketu, Matej Beťko (vpravo) preberá striebornú Jánskeho plaketu

V predvianočnom čase sa stretli bezpríspevkoví darcovia krvi z okresu Liptovský Mikuláš. Títo darcovia svojím konaním pomohli, zachránili alebo skvalitnili život. Darovali krv, aby druhí mohli žiť. Slovenský červený kríž im poďakoval a odovzdal odmenu v podobe Jánskeho plakety. Za dvadsať odberov prevzal striebornú plaketu Matej Beťko. Za štyridsať odberov prevzal zlatú plaketu Jozef Trstán. Ocenených sprevádzal starosta Pavel Beťko. Aj my ďakujeme a našim darcom želáme dobré zdravie, lebo len zdravý človek môže darovať krv.

text i foto: -dm-

Murári, murári a ja murárečka

Závažná Poruba je známa ako obec murárov, čo je vyjadrené aj v erbe obce. Na začiatku 20. storočia tu žilo 241 murárov. Čo dom, to murár, niekde aj dvaja. Murári sa odobrli do večnosti, no rukopis svojej práce zanechali na viacerých stavbách doma i vo svete. Okrem výsledkov práce zručných rúk odkázali aj bohatstvo ducha v podobe piesní, tancov a zvykov. Tieto oživuje a uchováva domáca folklórna skupina.

Scénickým obrázkom, akoby vystrihnutým z obecnej kroniky, uviedla Poludnica v sobotu 21. októbra 2017 v susednom Liptovskom Jáne v premiére celkom novú inscenáciu pod názvom Murári, murári a ja murárečka. Námet scenár a réžia Mgr. Art. Elena Chovanová. Pôsobivé vystúpenie sprítomnilo slávne murárske tradície Závažnej Poruby.

Foto: Mgr. Juraj Záborský

Čo dokázali staré mamy

S nastupujúcou jeseňou sa dni krátia, noci predlžujú. Za dlhých jesenných večerov, keď sa porobilo všetko na poli, venovali sa naše staré mamy spracovaniu ľanu a tkaniu kobercov.

S cieľom oživiť, predstaviť skoro zabudnuté a poukázať na usilovnosť a zručnosť tvorcov, nainštalovala domáca jednota dôchodcov výstavu historických artefaktov pomenovanú Utkané rukami starých mám. Výstava okrem výsledkov práce približuje aj technológie spracovania ľanu a tkania kobercov. Autorky: Želmíra Staroňová ml. a Eva Mikulášová.

Boli sme na výstave

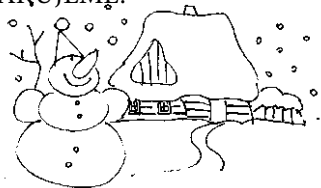
Od 24. októbra 2017 bola celý týždeň v Klube dôchodcov nainštalovaná výstava tkaných kobercov. Výstava ukazovala usilovnosť a zručnosť našich starých mám.

Nikola Dvoranová, 3. ročník

Čečinka od Urbáru

Pri Pamiatke zosnulých zdobíme hroby vetvičkami jedličky a kvetmi. Určite je viac ako chvályhodné, že porubský Urbár (ZML PS) v spolupráci s vedením obce občanom vyšiel v ústrety, keď grátis ponúkol zväzky jedličky určené na dekoráciu hrobov. Ako ohlásil obecný rozhlas, presne o 15. hodine 19. októbra 2017 začali na obecnom nádvori vydávať zväzky čečinky. Tento rok predstavitelia Urbáru zaviedli do tejto dobročinnnej akcie organizáciu a evidenciu. Najskôr podpredseda ZML PS Pavel Valent oboznámil záujemcov so spôsobom preberania zväzkov jedličky. Potom zaznamenal meno preberajúceho. Je pravdou, že dopyt bol vyšší ako ponuka a všetkým sa neušlo. Ale nič to, vo štvrtok 26. októbra 2017 o 15. hodine sa akcia zopakovala tak, že bol každý spokojný. Za toto gesto si naši „Urbárnici“ určite zaslúžia veľké **ĎAKUJEME!**

Separujeme podľa druhu odpadu

Miestnej samosprávy vyplýva zo zákona organizovať dva razy v roku zber elektro-nického odpadu, nebezpečného odpadu, železného šrotu a textilu. V dňoch 21. – 22. októbra 2017 boli preto na nádvori pred obecným úradom pristavené veľkokapacitné kontajnery. Elektronický odpad odviezli už v sobotu. Je chvályhodné, že naši občania pochopili dôležitosť separovania a zberné nádoby postupne a podľa komodity naplnili. Tak to má byť. Pochvala a slová uznania sú na mieste. Škoda len, že na nebezpečný odpad nebol pristavený kontajner a prinesený odpad sa nahromadil za obecným úradom. Čo zberová spoločnosť sľúbila, to nesplnila, podobne ako minulého roku. Nezodpovednosť sa stala terčom kritiky od občanov. V budúcnosti obec pristúpi k inému zadaniu tejto objednávky.

Stretli sa pri držkovici

Porubskí priatelia si zorganizovali v sobotu 18. novembra 2017 ďalší ročník držkovice. Pravidelné stretnutie sa nieslo v ozaj priateľskej atmosfére. Pri výbornej držkovici, ktorú navarili Janko Polóni a Duško Hladký, si zúčastnení posedeli a pospomínali na odchádzajúci rok. Prebrali, čo komu doniesol a čo vzal. Ferko Sabol doplnil jedálny lístok tak ako každý rok tatarákom. O príjemnú atmosféru sa postarala hudobným sprievodom na harmonike a spevom Nikola Dobáková.

Každý zo zúčastnených vyjadril spokojnosť z príjemnej atmosféry. Už teraz sa tešia na ďalšie stretnutie.

-vm-

Včelárska výstava oslovila

Klienti DSSaZpS (domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov) sú ľudia s mnohými záľubami a koníčkami. Niektoré z nich ako je napríklad včelárstvo, už vo svojom voľnom čase realizovať nemôžu. Múzeum Čierny orol pravidelne organizuje zaujímavé výstavy no a tú o včelárstve na Liptove sme navštívili aj my. Klienti si pospomínali na prácu pri úloch, pri stáčaní medu a zazimovávaní včelstiev. Po zaujímavej výstave sme si posedeli pri kávičke a spokojní sme skonštatovali, že návštevu ďalšej výstavy si nenecháme ujsť.

-ah-

Dobre poorieš, viac zožneš!

Hlboká orba pod Poludnicou. Príprava pre sejbu jarín.

Pribudli nové knihy

u. fond na podporu umenia

NÁKUP KNÍH Z VEREJNÝCH ZDROJOV PODPORIL FOND NA PODPORU UMENIA

V marci tohto roku Obec Závažná Poruba požiadala o finančnú podporu cez Fond na podporu umenia (FPU). Žiadosť bola zameraná na akvizíciu knižnice (nákup kníh). Na obnovu knižničného fondu nám boli poukázané finančné prostriedky vo výške 1 000 eur. Vzhľadom k tomu, že k projektu je potrebné spolufinancovanie, obec z vlastných zdrojov dofinancovala nákup kníh. V novembri boli knihy zakúpené a zaradené do knižničného fondu. Od polovice decembra si môžu občania vypožičať nové knihy. Informácie o zaradených novinkách knižničného fondu boli zverejnené cez webovú stránku obce. Projekt je realizovaný v zmysle zmluvných podmienok. Všetky knižničné jednotky zakúpené z finančnej podpory FPU sú označené modrou nálepkou „Z verejných zdrojov podporil fond na podporu umenia“. Zoznam zakúpených kníh je zverejnený na webovej stránke obce. Týmto chceme poďakovať Fondu na podporu umenia za ich finančnú podporu, vďaka ktorej sme mohli zakúpiť nové knižničné jednotky rôzneho žánru pre deti aj dospelých.

Ing. Andrea Uličná

Cintorín v Brestovej

Pamiatka zosnulých je tradičný novembrový zvyk návštevy cintorínov, ozdobovania hrobov a spomienok na zosnulých. V týchto dňoch vedenie obce venuje zvýšenú pozornosť miestnemu cintorínu v Brestovej. Vyhrabáva sa a odváža napadané lístie, opravujú sa schody vedúce do domu smútku, zakúpil sa nový veľkokapacitný kontajner na cintorínsky odpad, obnovil sa nápis na náhrobnom kameni básnika. Všetko úsilie smeruje k tomu, aby miesto piety a úcty dôstojne privítalo svojich návštevníkov a zosnulým sa vyjadrila patričná úcta.

Cez Porubu cesta rovná

Tak sa spieva aj v jednej porubskej piesni. Pravda je taká, že po žiadosti starostu Závažnej Poruby pristúpil správca komunikácie 3. triedy (VÚC ZA) k oprave poškodených miest povrchu vozovky na Hlavnej ulici. Na nižnom konci v dĺžke 170 m a na vyšnom konci 30 m v blízkosti autobusovej zastávky. V budúcom roku sa bude pokračovať, lebo zvršok cesty si žiada, aby cesta cez Porubu bola naozaj rovná.

Predĺžili obecné osvetlenie

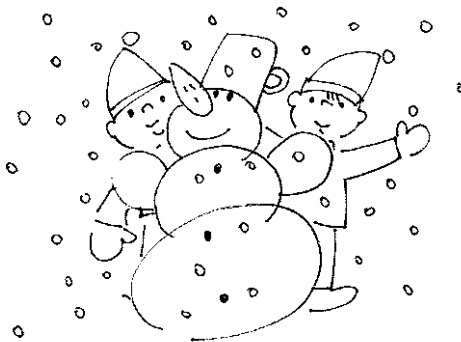
Začiatkom novembra obec pristúpila k plánovanému predĺženiu verejného osvetlenia v našej obci na Kostolnej ulici od domu pána Batoryho po Domov sociálnych služieb a Zariadenia pre seniorov. Pribudnú v tomto úseku štyri svietidlá, čím sa zvýši komfort a hlavne bezpečnosť v tejto časti obce. Odborným garantom tejto investície, ktorú robíme vo vlastnej réžii je Ing. Ján Jambrich. Zakopali sme kábel, ďalej osadíme stĺpy a svietidlá a vykonáme terénne úpravy. Tieto práce by sme mali stihnúť do konca novembra.

Mosty opravujeme

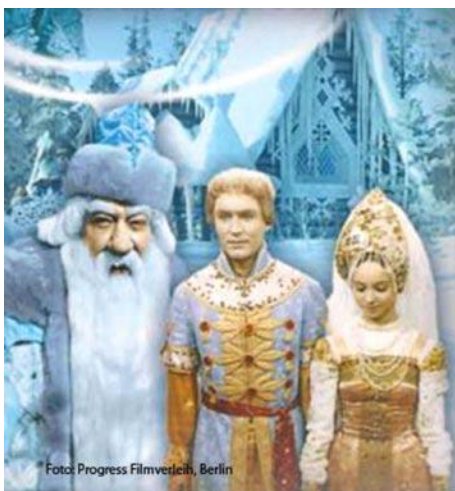

Obec v mesiaci november pristúpila k opravám ďalších dvoch mostov, ktoré sú v jej majetku. Jedná sa o mosty pri Morďáčíkovcoch a na Úvetri.

Tohto roku sa opravujú bezpečnostné prvky a to rímky a vybuduje sa nové zábradlie, ktoré bude také isté ako na moste pri Brodku. V budúcom roku sa mosty dokončia opravou poškodených betónových častí a opatria sa zjednocujúcim náterom. Bude sa tiež pokračovať v opravách ďalších mostov.

Pozvánka do divadla

My, novovzniknuté ochotnícke divadlo zo Závažnej Poruby Vás chceme srdečne pozvať na divadelné spracovanie známej ruskej rozprávky **MRÁZIK**, ktorú už pre vás poctivo nacvičujeme.

Divadelná premiéra sa uskutoční dňa **26. 12. 2017 o 17.00 hod.** v Kultúrnom dome v Závažnej Porube, vstupné 2,- €. Tešíme sa na Vašu účasť.

-Lucia Bačíková-

Tvorili darčeky pre najbližších

Aj u nás v Domove dôchodcov cítiť, že prichádzajú najkrajšie sviatky v roku, Vianoce. Každý týždeň tvoria klienti milé darčeky pre svojich najbližších. Dnes sme vyrábali vianočné pohľadnice, ktoré odošleme ich rodinám. Trošku sme sa potrápili vystrihovaním, lepením, ale s výsledkom boli všetci veľmi spokojní. Každý dopísal vlastnoručne na pohľadnicu venovanie a s myšlienkou, že potešia tých, ktorým sú určené, ich odovzdali pani poštarke.

Modlitbou poďakovali za všetky úrody zeme

Na pôde kostola v Skanzene Pribylina sa v nedeľu 1. októbra 2017 konali slávnostné služby Božie, ktorých sa zúčastnil aj Cirkevný zbor ECAV zo Závažnej Poruby. Chránové spoločenstvo modlitbou vyjadrilo Pánu Bohu svoju vďačnosť za všetko požehnanie, starostlivosť, dobrodenie a dary zeme. Obohatením sa stalo vystúpenie Poludnice. Do kostola priniesli Boží dar a dožinkový veniec na znak ukončenia roboty na poliach i v záhradách.

„Keď nám Pán Boh aj v tomto roku požehnal bohatú úrodu, vyjadrujeme mu vďačnosť a prosíme, aby chlieb náš každodenný nikdy nechýboval na žiadnom stole,“ zaznelo pred oltárom, na ktorom boli dary zeme.

foto: Katarína Devečková

Ďakovali Bohu a vzdávali mu česť

Závažná Poruba Keď sa stretlo leto s jeseňou, prišiel čas na poďakovanie za úrody zeme. Stalo sa tak na slávnostných službách Božích v nedeľu 8. októbra 2017. Kresťanské spoločenstvo z hĺbky svojho srdca ďakovalo Pánu Bohu za to, že svojou dobrotivosťou dal nám aj v tomto roku všetko, čo človek potrebuje pre svoj život. Spesťrením týchto služieb Božích bolo vystúpenie spevokolu Fidelitas a domácej folklórnej skupiny Poludnica. Nositelia tradícií priniesli pred oltár Boží dar a dožinkový veniec. Piesňou i slovom poďakovali Pánu Bohu, že nám požehnával slnko a dával vodu, aby zem mohla vydať svoje plody a nasýtiť všetko stvorenie. Ale chlieb nepriletí ako vták, na chlebič treba poorať a hodný svojho chleba žiť. A tak poďakovali aj za všetku statočnú prácu na poliach i v záhradách a spoločnou modlitbou prosili všemohúceho Otca, aby nám doprial v zdraví užiť všetky dary zeme.

Text: Dušan Migaľa, foto: Pavel Beťko

Spomínajte na svojich vodcov 500. výročie Reformácie

List Židom 13, 7 – 9:

„Spomínajte na svojich vodcov, ktorí vám zvestovali slovo Božie. Pozorujte, aký bol koniec ich obcovania a napodobňujte ich vieru. Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky. Nedajte sa zavádzať rozmanitým a cudzím náukam. Lebo je výborné, keď sa srdce posilňuje milosťou.“

Autor tohto listu prikazuje kresťanom svojej doby, aby spomínali na tých, ktorí im slúžili slovom Božím a už odišli k Pánovi. „Pozorujte“ – privoláva im – „aký bol ich koniec,“ ako boli verní až do smrti. Vyzýva ich, aby nasledovali vieru týchto verných svedkov Božích. Prikazuje zachovať živý kontakt s minulosťou a z nej čerpať duchovné posilnenie v prítomnosti.

Tento príkaz platí kresťanom všetkých vekov, i nám evanjelickým kresťanom. Svätíme 500. výročie pamiatky Reformácie a spomíname na muža viery, ktorého si Boh použil za svoj nástroj pri diele očistenia svojej cirkvi. Spomíname na reformátora Luthera. Ale smieme ho menovať Vodcom? Veď my evanjelici odvolávame sa na Písmo. A Písmo jasne hovorí: a nedávajte si hovoriť vodcovia! Lebo jeden je váš Vodca, Kristus. Nuž áno, vodcom k stanom večného života, Spasiteľom je len jeden, nikým nenahraditeľný: Ježiš Kristus. Ale v službe toho Vodcu boli ľudia, ktorí zvestou spásy priviedli mnohých ku Kristovi. Týchto mužov nazýva apoštol vodcami v našom texte, ktorý nás oprávňuje zaradiť aj nášho Luthera medzi vodcov.

+ + +

Ale to nestačí k pravému sväteniu Reformácie. Nesmieme sa uspokojiť s pietnou spomienkou na vodcov, ale musíme nasledovať ich vieru, ísť s nimi a za nimi, kam nás vedú. A kam vedie Lutherova reformácia? Ta, kam smerovali všetci praví vodcovia: k slovu Božiemu. V našom texte sa nehovorí o nejakých, do očí bijúcich skutkov vodcov, len toľko je o nich povedané že zvestovali slovo Božie – nič viac a nič menej. Ale to je dosť, to je mnoho, to je všetko! Lebo zvestovať slovo Božie, ktoré pôsobí vieru a privádza hriešnika ku Kristovi je čin, najväčší čin.

A toto je najväčší výtobytok, najväčšie požehnanie Reformácie, že nám vrátila slovo Božie, slovo milosti – evanjelium. Načo? Táto otázka nás vedie z minulosti do prítomnosti, zo spomienok do skutočného života. Lebo Reformácia nie je iba spomienkou. Keby bola len spomienkou, nebola by Reformáciou.

Reformácia je výzvou k prítomnosti: nasledujte vieru otcov. Lahké je spomínať, ťažšie je nasledovať. Toto ťažšie robme a tamto – teda spomínanie – nezanedbávajme. Nestačí spomínať, treba nasledovať, nielen zachovávať pamiatku, ale konať, k čomu nás práve ich pamiatka zaväzuje. Vodcovia zomreli, Luther zomrel, ale Ježiš Kristus v ktorého oni verili, zostáva. Ježiš Kristus žije, lebo je ten istý včera, dnes i naveky. Nezostávajme pri mŕtvych, poďme k Živému a v ňom sa reformujme! Reformácia je trvalá aktualita. Ak je Reformácia očistenie – nuž očisťujme sa od hriechov.

+ + +

Ak je Reformácia návratom – nuž vráťme sa k Písmu, vráťme sa ku Kristovi. Ak je Reformácia obnovením – obnovme sa, zložme starého človeka podľa doterajšieho obcovania, rušiaceho sa v zlých, klamných žiadostiach, obnovte sa duchom svojej mysle a oblečte nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy – ako nám to radí apoštol Pavel v liste Efezským. Nestačí si raz do roka zaspievať hymnu: Hrad prepevný – ale celý rok a po všetky roky prebývajme v tomto hrade a keďže Boh je láska, každý deň žime v láske, každý deň činíme pokánie a verme v evanjelium. Reformácia je vtedy pravá a užitočná, keď je na tento spôsob živá a trvalá. Preto táto dnešná slávnosť pri 500. výročí je časom veľmi príhodným nie len na vďačné hodnotenie darov Reformácie, ktoré v cirkvi máme, ale aj na pokornú a prísnu sebakritiku. – Naša cirkev čistého Božieho slova aj dnes potrebuje, aj dnes chce mať takýchto stálych, pevných, vytrvalých synov a dcéry. Chce, aby jej synovia a dcéry nielen v nedeľu a sviatok boli dobrými evanjelikmi, keď sa v Božom chráme ukážu. Ale aby boli takými každodenne. A aby boli podľa Spasiteľových slov „soľou zeme, svetlom sveta.“ Chce, aby sa so svojim evanjelickým presvedčením neskrývali. Aby sa otvorene priznávali ku svojej duchovnej matke. Chce, aby evanjelická mládež nevyrastala ako stromy v lese, bez bázne a kázne. Ale chce ju mať, aký bol 12-ročný Ježiš, aby „prosievala i vekom i múdrosťou, ale aj milosťou i pred Bohom i pred ľuďmi.“ Chce, aby evanjelickí otcovia a evanjelické matky neprepúšťali svoje dielky inému vyznaniu. Chce, aby ich udržali vo vernosti pri našom evanjelickom vyznaní „jež naši otcove milí pred vším svetom učinili.“ Lebo ten, kto nemá o svojich starost’ „je horší ako po-

han alebo neveriaci.“ Chce... – mohol by som do nekonečna pokračovať o tom, čo všetko chce evanjelická cirkev od svojich verných synov a dcér. A na akom základe toto všetko chce? Na základe Božieho slova, božej svätej vôle...

Evanjelický brat a, evanjelická sestra, do tohto Božieho slova sa vhlb a uvidíš, čo všetko tvoja cirkev od teba chce. A keď ťa 500. výročie Reformácie upomína na veľkých hrdinov viery tvojej cirkvi, ktorí nemohli inak, ako pevne stáť pri poznanej pravde Božieho slova vedz, že ty nesmieš byť, nesmieš sa stať trpaslíkom tejto viery, nestálou trstinou, ktorá sa kníše sem-tam, ako ňou vietor hýbe.

+ + +

Mali sme vodcov, no nevychvaľujme sa nimi, lebo ak nemáme ich vieru, ich vernosť – nič nemáme. Máme slovo Božie, ale ak nebudeme jeho činiteľmi – nič nemáme. Máme milosť Božiu spasiteľnú všetkým ľuďom – ale ak sa ňou neposilní naše srdce – nič nemáme. Máme Ježiša Krista – ale ak Kristus neprebýva v našich srdciach – nič nemáme. Milosť Božia v Kristovi zjavená má popredné miesto v našej cirkvi – ale má ho aj v tvojom a mojom srdci? Spasenie je dar Božej milosti, Boh ho dáva pokorným hriešnikom – sme pripravení vyznať s apoštolom: medzi nimi som ja prvý?! Ježiš Kristus a Jeho evanjelium je drahým pokladom, lebo je základom spasenia – ale ak hľadáme spasenie mimo neho, ten poklad je pre teba stratený a ty bez neho si strateným človekom. V tomto prípade tvoje reformačné spomienky sú falošné a bez úžitku. Všimnime si dobre, že reformátor Luther nereformoval len cirkev, ale do stredovekého sveta priniesol nové poriadky podľa Božej vôle. Luther priniesol ľudstvu od roku 1517 dobu určitej nápravy aj sveta. Iste, nie všetko sa mu podarilo, ale mnoho požehnaní z Lutherovej reformácie mal aj sekulárny svet: rozvoj demokracie, rozvoj školstva, rozvoj zdravotníctva, rozvoj kultúry a literatúry, písomníctva. Lutherova reformácia dala nášmu slovenskému národu skvelých ľudí: Hurban, Štúr, Hodža, Štefánik, Dubček – to boli evanjelici, ktorí sa snažili o humánnejší svet...Nech sa tak hovorí aj o nás.

Prosme Pána Boha, aby nás zachoval pri svojom slove, aby nám ho vložil do srdca, reformoval nás ním a obdaril pravou živou vierou. Len tak bude naše spomínanie požehnané, vtedy budeme skutočnými dedičmi Reformácie. Amen

(Kázeň povedaná 31. októbra 2017 pri 500. výročí Reformácie na slávnostných službách Božích v chráme Božom v Závažnej Porube).

Mgr. Vladimír Pavlík,
evanjelický farár

Hrad prepevný je Pán Boh náš

• Báseň Milana Rúfusa Pamiatka reformácie predniesla Danka Kulhavá

Od chvíle, keď Martin Luther (zakladateľ protestantizmu) pribil 95 výpovedí na dvere Wittenbergskeho chrámu, uplynulo 31. októbra 2017 500 rokov. V tento deň sa uskutočnili v Cirkevnom zbore ECAV v Závažnej Porube slávnostné služby Božie. Nebeskému Otcovi modlitbou ďakovali, že spôsobil prostredníctvom reformátora dielo reformácie, ktoré zásadným spôsobom ovplyvnilo svet. Hospodina prosili, aby veriacich zachoval vo vernosti k Evanjeliu, posilňoval duchom Svätým a doprial prijať večné spasenie.

V kázni zarezovali tieto slová: „Výročie reformácie to nie je iba spomienka, no výzva ku každodennému životu. Nielen pamiatka, ale zachovanie toho, čo priniesla: Vieru v Ježiša Krista.“ Na službách Božích zaznela aj báseň Milana Rúfusa venovaná reformácii. Napísal ju ako jedináštročný chlapec. Obohatením sa stalo vystúpenie spevokolu Fidelitas. Na záver odhalili pamätnú tabuľu a chrámové spoločenstvo zaspievalo evanjelickú hymnu Hrad prepevný (autor Martin Luther).

text i foto: -dm-

VÝSTAVA 500 rokov reformácie v dokumentoch

Evanjelici na Slovensku sú podľa svojho učenia súčasťou všeobecnej kresťanskej cirkvi. Názov evanjelická vychádza z evanjelia, radostnej zvesti o Ježišovi Kristovi. Evanjelici sa hlásia k Augsburskému vyznaniu, ktoré nemeckí evanjelici predložili v roku 1530 cisárovi Karolovi V.

Celá výstava k výročiu reformácie je na 15 paneloch. Prvé panely sú venované vieroučnému základu ECAV na Slovensku, Lutherovým 95 výpovediam, ktoré 31. októbra 1517 pribil na dvere chrámu vo Wittenbergu, jeho najbližšiemu spolupracovníkovi Filipovi Melanchtonovi a reformátorom Kalvínovi a Zwingliemu. Ďalej mapujú šírenie reformácie na našom území v rokoch 1517 – 1610 a postupný vznik cirkevných zborov a seniorátov. Reformácia sa šírila najmä medzi nemeckými obyvateľmi v slobodných kráľovských mestách a prinášali ju študenti a kupci. Prvé evanjelické služby Božie podľa wittenberského smeru sa konali v r. 1525 v Bardejove, stredobodom bola kázeň a súčasťou bol spev, čítanie Písma svätého a modlitby. Tento smer určil Leonard Stöckel, žiak a priateľ M. Luthera, rodák z Bardejova. Prvá zákonodarná synoda sa konala v r. 1610 v Žiline, ktorú zvolal palatín (kráľovský radca) Juraj Turzo, ktorá uzákonila 3 cirkevné organizačné jednotky: cirkevný zbor, seniorát, dištrikt. O štyri roky sa konala Spišskopodhradská synoda, ktorá zriadila ďalšie 2 superintendencie: Spišsko-šarišskú a slobodných kráľovských miest. Najvýznamnejším krokom pre vybudovanie pevného základu poriadku služieb Božích bolo zostavenie prvého evanjelického kancionála Cithara sanctorum Jurajom Tranovským.

Ďalšie storočie ovplyvnila protireformácia a prenasledovanie evanjelikov, keď na trón nastúpil Ferdinand II. (1619) a ostrihomským arcibiskupom sa stal jezuita Peter Pázmán. Zamerali sa na šľachtu a prijali zásadu: Koho panstvo, toho náboženstvo a prinútili mnohých šľachticov konvertovať na katolícku vieru. Vrchol rekatolizácie nastal v 2. polovici 17. stor. za panovania Leopolda I. – prešporské súdy (1671-74), kedy boli ev. kňazi odsúdení na galeje, zbavení úradov a Prešovské jatky (1687), kde na námestí popravili 24 evanjelikov- mešťanov. Úľavu priniesol Šopronský snem (1681), kedy si evanjelici podľa 2 článkov – artikul mohli postaviť 2 kostoly v stolici – zachovali sa v Hronseku, Istebnom, Kežmarku, Leštínach a Svätom Križi (Paludzi). Ružomerská synoda (1707) sa snažila o obnovu boho-

služobného a cirkevného života a viero- uky. Po smrti Jozefa I. (1711) nastúpil na trón Karol III., ktorý zrušil Ružomerskú synodu, zakázal synody a konventy a na superintendenta Daniela Krmana vydal zatykač.

Novú etapu v dejinách cirkvi znamenal Tolerančný patent (1781) vydaný Jozefom II. a ukončil násilnú protireformáciu a náboženskú neznášanlivosť v Uhorsku. Bolo to obdobie národného obrodovania – štúrovci (Ludovít Štúr, Jozef Miloslav Hurban a Michal Miloslav Hodža), ktoré vyvrcholilo v revolučných rokoch 1848-49. Reformácia prispela k formovaniu evanjelickej inteligencie v 18. a 19. storočí, ako napr. Karol Kuzmány, Ján Kollár, Andrej Sládkovič, Ján Kalinčiak, Pavol Dobšinský a mnohí ďalší.

Posledné panely predstavujú zriadenie samostatnej evanjelickej cirkvi po rozpade Rakúsko-Uhorska (1918) až do súčasnosti. Synoda v Trenčianskych Tepliciach (1921) vypracovala Ústavu evanj. cirkvi augsburského vyznania na Slovensku a 4-stupňovú organizáciu – cirkevné zbory, senioráty, dištrikty a generálnu cirkev. Prvé voľby sa konali v r. 1922 a prvým biskupom Východného dištriktu a súčasne prvým generálnym biskupom sa stal Jur Janoška (po ňom Vladimír Pavol Čobrda) a Západného dištriktu Samuel Zoch. Po období socializmu a vzniku samostatnej Slovenskej republiky prijala synoda v Uhrovci v roku 1993 novú Ústavu Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku. Výstavné panely zostanú vystavené v modlitebni dr. Martina Luthera, aby nám spolu s lipou reformácie č. 26 za kostolom a mramorovou pamätnou tabuľou v chráme pripomínali: „Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží.“ Ef. 2,8

Aký je odkaz reformácie pre súčasnosť? Nasledovať veľkú ideu Dr. Martina Luthera, ktorý mal odvahu, múdrosť aj autoritu postaviť sa proti zlu a neporiadku v cirkvi v dobe, v ktorej žil, a Pán skrze neho zažal dielo reformácie. Duch Svätý mu otvoril myseľ a srdce pre pochopenie Písma, v Ježišovi Kristovi našiel milosť a odpustenie hriechov.

Mgr. Dana Kulhavá

Združenie majiteľov lesov, pozemkové spoločenstvo informuje

Stručne – krátko o spoločenstve

Hospodársky rok je skoro ukončený – takmer môžeme bilancovať. Rozbor a analýza činnosti budú obsiahnuté v správe na Zhromaždení.

Termín konania Zhromaždenia spoločenstva sa blíži, reálne bude v mesiaci apríl 2018. Okrem samotného vyhodnotenia činnosti a hospodárenia v roku 2017 a smerovania v štvorročnom období sa uskutočnia voľby členov výboru a dozornej rady.

V súlade s platnou legislatívou a predpismi, čiže so Zákonom o pozemkových spoločenstvách a Stanovách, výbor spoločenstva má pozostávať z piatich až siedmich členov a dozorná rada z troch až piatich členov.

V dostatočnom časovom predstihu vyžívame tých spolupodielnikov, ktorí sa rozhodujú pôsobiť vo výbore alebo v dozornej rade, alebo poznajú vhodných kandidátov pre nastávajúce volebné obdobie, aby to oznámili terajším predstaviteľom. Kandidátsku listinu treba zostaviť zo schopných, erudovaných a zodpovedných členov.

Podrobnejšie informácie – konkrétne podmienky pre kandidovanie budú zverejnené na www stránke ZML PS začiatkom roka 2018.

Dianie okolo – to, čo sa nás spolupodielnikov ZML PS bytostne dotýka

Hlavne v poslednom období evidujeme veľmi intenzívne vstupovanie rozhlasu, televízie a tlače s cieľom a dokumentmi vyvolať u občanov dojem až presvedčenie, že ochranári majú záujem vybudovať „Zelené Slovensko“.

V médiách a následne pri vzájomných aj osobných rozhovoroch sa vyostrujú názory ako ďalej – „Quo vadis naše lesy – hory“, ako sa v lesoch hospodári, resp. ako sa „drancuje les“, alebo inak: správcovia – obhospodarovatelia (lesníci) verzus ochranári (zelení).

Ako príklad uvádzame reakciu Únie regionálnych združení vlastníkov neštátnych lesov Slovenska (ÚRZ VNL), konkrétne predsedu Ing. Milana Ovsenika na web stránke Les Medium 18. novembra 2017:

„Nie, stačilo!

My sme les – my sme hora.“

Vlastníci lesov reagujú na kampaň *My sme les* – kto ohrozuje les ohrozuje aj nás, protestujú proti hľadaniu triedneho nepriateľa zodpovedného za odumieranie našich hôr v podobe poctivých hospodárov v lesoch.

My, súkromní vlastníci a obhospodarovatelia lesov sme les. My sme hora, na vlastných pozemkoch aj v národných parkoch a iných chránených územiach, ktoré boli „postavené“ na nedemokratických praktikách zločinného režimu minulosti. V období temna a neslobody, bez nášho súhlasu pracujúci ľud pod taktovkou komunistickej moci povyhlasoval na našich pozemkoch národné parky a iné chránené krajinné oblasti a ani po 28 rokoch sa nedokázal už demokratický štát vysporiadať s týmito krivdami minulosti a v slušnosti a spravodlivosti sa dohodnúť. Dohodnúť ako vo verejnom záujme dôstojne zabezpečíme my

– súkromní vlastníci a obhospodarovatelia lesov to, čo požaduje verejnosť.

S úžasom na štátny sviatok, v deň boja za slobodu a demokraciu zisťujeme, že si náš majetok opäť chcú privlastniť iní, v mene vyššieho, vraj verejného záujmu. Ostro protestujeme proti kampani „My sme les – kto ohrozuje les ohrozuje aj nás“, ktorej aktéri tvrdia, že národné parky patria nám všetkým – teda celej spoločnosti a hľadajú triedneho nepriateľa zodpovedného za odumieranie našich hôr v podobe poctivých hospodárov v lesoch, ktoré pestovali naši dedovia a predošlé generácie. Odmietame lacné heslá založené na praktikách temnej minulosti, založené na pretváraní, lži a falši, na hone na čarodejnice. Odmietame mediálne praktiky zavádzajúce verejnosť a vytvárajúce jediných spasiteľov ochrany prírody a krajiny a žiadame slušnú a úprimnú komunikáciu založenú na hodnotovom základe Európskej únie, ktorej je náš štát členom. Na demokracii, na rovnosti, na právnom štáte, na rešpektovaní ľudských práv.

Stanovisko výboru ZML PS

Názor prezentovaný predsedom ÚRZ VNL Ing. Ovsenikom, je spoločným aj pre nás, stotožňujeme sa s ním. Východiská boli predmetom rozsiahlych diskusií na sneme Liptovsko- tatranského združenia vlastníkov lesov (LTZ VL), ktorého je ZML PS členom.

Mediálna kampaň „My sme les“ ciela vedome útočí a zahmlieva objektívne fakty o skutočnom obhospodarovaní a stave v lese – ide o jednostranný pohľad. Podľa protagonistov jednoznačne správny (spasiteľný) názor, nepripúšťajúci verejnú a odbornú diskusiu!

Doteraz známe a zverejnené je zviditeľnený iba „vrchol ľadovca“ pôsobenia niektorých skupín a ich eminentný záujem ďalšieho smerovania.

Je na každom z nás bližšie sa oboznámiť a vyhodnotiť, čo za týmto môže nasledovať.

Komplexný uhol pohľadu na predmetnú vec bude mať každý vlastný. Ani v najmenšej miere sme nemali záujem vnútiť vám prezentovaný popísaný názor.

Vianoce 2017 – nový rok 2018

Adventné obdobie a príchod nastupujúceho roka má znamenať aj čas zamyslenia sa – čo bolo a bude.

ZML PS umožňuje nielen členom, aby si atmosféru vianočných a novoročných sviatkov spríjemnili „živou“ prírodou, vianočným stromčekom. Aj v tomto roku si záujemcovia budú môcť vybrať a zabezpečiť stromček, nie voľne z porastu, ale z vopred určených plôch a lokalít, a to smrek a borovicu „z našej hory“ (nie jedličku!), samozrejme legálne – na vydané povolenie. Tieto sa budú vydávať v kancelárii ZML PS. Pri hľadaní si stromčeka máme požiadavku „najmenej tri- krát vyberajte až potom začnete píliť“!

Za výbor a dozornú radu ZML PS ďakujeme za priazeň, podporu a vykonanú prácu. Prajeme všetkým pokojné a požehnané prežitie Vianoc a v novom roku tradičné „zdravie – pohodu – šťastie, jednoducho PF 2018“.

Ing. Ján Kulhavý, tajomník ZML PS

Zhudobnené modlitbičky zazneli v Ružomberku

Bratislavský detský zbor v Ružomberku

Projekt zhudobnených Rúfusových Modlitbičiek sa v závere roka 2017 predstaví v šiestich slovenských mestách. Výťažok z každého koncertu je určený hendikepovaným deťom.

Slovenská klaviristka a skladateľka Jana Bezek svojou autorskou tvorbou spojila verše Milana Rúfusa s detským speváckym svetom. Vybrala si jedenásť textov. Na koncerte v evanjelickom kostole v Ružomberku (25. novembra 2017) bola prítomná aj päťdesiatčlenná skupina zo Závažnej Poruby, rodného hniezda Majstra slova. Atmosféra kostola, komorný orchester a Bratislavský detský zbor pod taktovkou Róberta Tišfana vytvorili dokonalú harmóniu s Rúfusovým dielom. text: Dušan Migala, foto: Kv. Migalová

Keď spieva duša

Múzeum Jána Cikkera v Bratislave privítalo 4. decembra 2017 účinkujúcich – študentov Gymnázia Milana Rúfusa v Žiari nad Hronom s literárno hudobným pásmom z diela Majstra a pár desiatok hostí, ktorí s Rúfusom majú Vianoce aj mimo Vianoc.

Pásmo bolo zaujímavou štruktúrované a milé. Avšak asi najdojímavejší bol moment, v ktorom sa ku veľmi dobrému spevu študentky pridala Zuzanka – a veľmi dobre. Akoby sa zo dna duše ozval duch otca.

Duša a duch. Tieto slová v čase Vianoc používame častejšie. Práve v čase Vianoc je čas pripomenúť si, že nejde len o čas oddychu pre našu telesnú schránku, o to, aby naše telo lenivo posedávalo pred televíznou obrazovkou a nad plnými miasmami.

Kňaz Tischner píše, že horší od človeka lenivého tela je človek lenivého srdca – srdca, ktoré nie je otvorené inému srdcu, srdca, ktoré neprežíva to, o čom možno hovorí pútavými slovami. Srdca, ktoré je podľa neho „zatroskané v prochu zemie“ – zahrabané v prízemnosti.

Na Vianoce mávame viac času ako inokedy. Je našim rozhodnutím, aké hodnoty ten čas naplnia.

S.B.

Drahí Porubänia!

Priznám sa, zo životných skúseností uнесiem veľa, ale vaša návšteva na koncerte v Ružomberku vo mne zanechala veľmi hlboký dojem. To sú chvíle, keď človek stráca slová, lebo to nedokážu vyjadriť. Ja radšej v takých chvíľach prehováram hudbou, lebo to je môjmu srdcu najbližšie. Vaša prítomnosť na koncerte bola prítomnosťou ľudí, ktorí boli súčasťou života Pána Rúfusa. Myslím, že by bol nesmierne šťastný, keby tam s vami sedel, ale on v nebi všetko vie a drží nad nami ochrannú ruku. Keď s deťmi a orchestrom hráme Modlitbičky, cítime to celý čas. Nič lepšie nás v živote nemohlo stretnúť, Rúfus nás celý čas učí hlbokkej pokore a sme šťastní, že cez jeho slová môžeme prinášať ľuďom na Slovensku lásku človeka, ktorý sa na svete vyskytne raz za 1000 rokov.

• V zastúpení Závažnej Poruby autorke hudby Jane Bezek podakoval Dušan Migáľ

Píšem vám tiež preto, lebo nechcem nič sľubovať, som odhodlaná to urobiť a stojím si za tým - teším sa na deň, keď Vám zatelefonujem, aby som vám povedala, že prideme s Modlitbičkami do Závažnej Poruby. Preto som sa s Vami ani po koncerte v Ružomberku nelúčila, lebo viem, že sa ešte stretneme a je to pre mňa hlboký morálny záväzok.

Ďakujeme vám z celého srdca, že sme Vás stretli na našej ceste a želáme Vám len to najvrúcnejšie, najpravdivejšie, nech ste zdraví a takí dobrí, akí len môžete byť. Keď človeku dochádzajú slová, prichádza Milan Rúfus. Prichádza naveky zo Závažnej Poruby, z najväčšieho srdca na našom malom krásnom Slovensku.

Jana Bezek, Bratislavský detský zbor,
Róbert Tišťan a komorný orchester
v Bratislave 27. novembra 2017

Deti štebotali

V rodisku Majstra Rúfusa si deti miestnych škôl (materskej a základnej) pripomenuli nedožitú 89. narodeninu. Bolo príjemné a milé sledovať našich maličkých pri recitácii, speve, dramatizácii a interaktívnych hrách, čo všetko zvládli na takej úrovni, že Majster v nebičku bol s nimi určite spokojný. Básne, ktoré vytvorili, nasvedčovali tomu, že v Závažnej Porube bude mať nasledovníkov.

Text: S. Barániová, foto: dm, zh

• Anjelíčku, môj strážníčku, sadnime si na lavičku...

Čarokrásne Vianoce

Hviezdička padá, sniežik letí
a hrajú sa všetky deti.
Vianoce sú krásny čas,
už ma neštíp na líčka, mráz!
Tie Vianoce čaro majú,
svietilka nám už blikajú.
Na stromčeku hviezdička
a vo vani rybička.
Stromček sa nám ligoce,
už aj sú tu Vianoce.

Nikolka Dvoranová, Laurinka Obrcianová,
Martinko Batic – 3. ročník

Vianočný anjel

Anjelik letí,
hviezdička svieti.
Vianoce sa ligocú,
ozdoby na stromčeku mihocú,
anjelik so správou letí,
počúvajte všetky deti.

Sofinka Jambrichová, Tomáško Vretenár,
Lianka Murdziková – 3. ročník

Vianoce

Na Vianoce je nám krásne,
preto o nich píšem básne.
Stretneme sa všetci dolu
pri vianočnom stole spolu.
V obývačke stromček žiari,
pod ním máme pekné dary.
Peter dostal sveter,
ocinko zas meter.
A mamička varechu,
je nám spolu juchuchú!

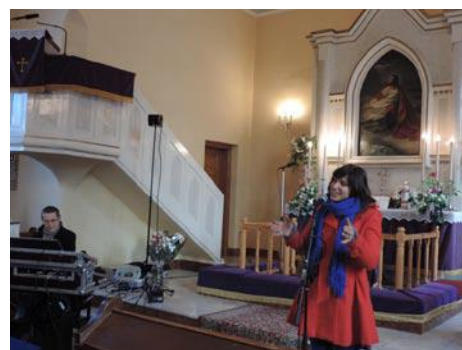
Sabínka Berešíková, 4. ročník

Boh u Rúfusa

• Vladimír Pavlík, ev. farár, Kveta Staroňová

Advent je čas očakávania Kráľa lásky a pokoja, ktorý z Božieho rozhodnutia prišiel na svet ako Ježiš Kristus. V tomto čase si Závažná Poruba v evanjelickom kostole pripomenula 89. výročie nedožitých narodenín Majstra slova a 640. výročie prvej písomnej zmienky o obci. Pán farár Vladimír Pavlík v mene Božom privítal prítomných a vysvetľujúcimi slovami priblížil obsah viacerých žalmov. V literárno-hudobnom pásme pomenovanom Boh u Rúfusa zazneli prebásnené Rúfusove žalmy v podaní Kvety Staroňovej.

• Dada Klementová, klavír, Soňa Jány spev

Zhudobnené verše nášho rodáka zaspievala operná speváčka Soňa Jány v sprievode klavíra profesorky Dady Klementovej z JAMU v Brne. Katolícky kňaz František Barna z Košíc, ako hosť podujatia, úprimne uviedol: „Ako kňaz som hľadal v diele Milana Rúfusa to, čo je spojené s teológiou. Našiel som úprimný vzťah k Bohu. Rúfus na malom priestore vedel povedať veľa. Dokázal tlmočiť Božie pravdy o človeku.“ Vydarené podujatie potvrdilo, že duchovný obsah Žalmov je nevyčerpatelný a je vyznaním neochvejnej viery a dôvery v Pána Boha.

text i foto: -dm-

• Básnik mladosti, slz i našich ľúbostí sa narodil 10. 12. 1928, do večnosti odišiel 11. 1. 2009

Kde je vôľa, tam je cesta

Sedem dní v týždni. Sedem otázok pre MgrArt. Elenu Chovanovú

Poznáme vás ako učiteľku pôsobiacu desaťročia v Liptovskom Mikuláši. Je známe, že v posledných rokoch ste nadšením a obetavou prácou vyvorali hlbokú brázdú na poli

kultúry a spoločenského života v Závažnej Porube. Kto vás oslovil, čo vás pritiahlo k aktivitám vo vašej rodnej obci?

Áno, to s tými desaťročiami je pravda. S určitým udivením zisťujem, že som učiteľka už 54 rokov. A stále som na svoje povolanie – i poslanie hrdá. A kontakty s Porubou? Nikdy som ich neprerušila, ani keď som bývala v Martine, či v Liptovskom Mikuláši. Závažná Poruba je moje rodisko, prežila som v nej krásne detstvo, poznala som tu mnoho zaujímavých, múdrych ľudí – a na to sa nezabúda, to zostáva navždy. Spomienky... Napríklad teraz v predvianočnom období veľakrát spomínam na množstvo snehu, záveje, cencúle a kľzky po celej dedine, na vianočné spievanie a „vinšovanie“ popod obloky a potom sánkovanie od Mlynárov, cez celú dedinu, cez Cigánčisko až do Luhov... Toto sú idey, ktoré mám stále v sebe a mnohokrát z nich čerpám pri svojej tvorbe.

Ale ak otázka smeruje na moje súčasné pôsobenie tak: do FS Poludnica som prišla vo februári 2014 po rozhovore s Katkou Jambrichovou a Františkou Kurajdovou v MŠ, vytvorenie tanečnej skupiny senioriek v Klube dôchodcov bola moja iniciatíva, recitovať ma pozvali Soňa Barániová a Dušan Migala a kvôli účinkovaniu v divadelnej hre Mrázik ma oslovila Lucka Bačíková.

Živo si spomínate na slová publikované práve v Porubských novinách, kde hodnotíte vystúpenia Poludnice. Aké ciele sledujete účinkovaním v domácej folklórnej skupine?

FS Poludnica – to je živé zoskupenie silných individualít, spojených spoločným záujmom o folklór. Tam ja dosť ťažko môžem hovoriť o mojich cieľoch. Tu môžem mať len nápad, predložiť ho ostatným a očakávať výsledok. Spočiatku to boli tvrdé „slovné strety“. Dnes –hádám to už môžem povedať – sú moje názory a návrhy prijímané ústretivejšie. Možno som aj ja našla spôsob priateľnejšej interpretácie a možno presvedčili výsledky mojich choreografií (Čepčenie, Porubská svadba, Na porubskej zábave) a aj ucelených programov, ktoré som vytvorila.

Môžem však uviesť pre mňa najdôležitejší cieľ: pomôcť, zvelaďovať a zachovávať to, čo nám zanechali tí, ktorí porubský folklór celé desaťročia prezentovali a odovzdávali ho aj mnohým súčasným členom.

Blíži sa 65. výročie vytvorenia prvého folklórneho súboru v Závažnej Porube. Myslím, že by sa patrilo vzdať hold všetkým, ktorí sa o to pričínili. Tým, ktorí už nežijú a aj tým, ktorí sú medzi nami a zvelaďovali toto dedičstvo. Mám v hlave nápad na jeden krásny koncert, ktorý by sme im venovali. Uvidíme, čo na to ostatní členovia Poludnice.

Tanec sa stal vašim životným osudom. Možno práve táto skutočnosť vás viedla k založeniu tanečnej skupiny známej ako Seniorka. Ako ste začínali, čo ste dosiahli?

Tanec má u mňa naozaj prioritu medzi umeniami – od klasického, cez folklór až ku contemporary dance. Tanec je však aj výborná relaxačná technika. Už Osho vo svojej Oranžovej knihe hovorí: „Najprv musíte tancovať, v tanci z vás spadne škrušina...keď sa to stane, budete sa môcť smiať...“ Relax tancom, uvoľnenie z každodenných starostí, to bola moja pôvodná myšlienka, keď som prišla s návrhom do klubu dôchodcov.

Časom sa však vyvinula forma tanečnej skupiny, ktorá reprezentuje našu obec na najrozličnejších podujatiach. Aj tento vývoj mal rôzne fázy, dosť dlho trvalo, kým sme si všetci uvedomili, aká je naša úloha. Všetky tanečnice sú plné elánu a nadšenia a tak sa nám občas stalo, že v „rozmachu tvorivosti“ sme zrazu mali päť choreografov, množstvo organizačných vedúcich a ešte väčšie množstvo kritikov. Naučiť sa určitej skupinovej disciplíne a spolupráci bolo preto nevyhnutné. Myslím, že aj toto sa podarilo, aj keď stále ma láka myšlienka tanca len pre radosť.

A čo sme dosiahli? V prvom rade kvalitné choreografie, ktoré sme predviedli na rôznych podujatiach v našej obci: vianočné programy v klube dôchodcov, Deň folklóru pod Poludnicou, Turnaje o pohár starostu, oslavy výročia hasičského zboru ...dvakrát sme sa zúčastnili aj Festivalu gymnastiky a tanca v Košiciach a veľkou skúsenosťou a zážitkom bolo vystúpenie na koncerte skupiny Žilinské babenky. Dvakrát sme vyhrali aj okresné kolo súťaže tvorivosti seniorov a po prvom sme si zatancovali na krajskom kole v Kysuckom Novom Meste, kde sa ale tanečné vystúpenia nehodnotili a po druhom víťazstve sme podľa regulí súťaže nemohli postúpiť.

Áno, každý začiatok je ťažký. Nehovorme o tom, čo je už za nami, povedzme ako tvoríte choreografie pre Seniorku a svojim predstavám dávate tvar i tvár. Je to tajomstvo, či reč entuziazmu a skúseností?

Neviem, či sa dá hovoriť o tajomstve. Psychológia nás učí, že každý máme na niečo talent – niekto postaví krásny dom, niekto upečie super tortu, niekto vynájde lietajúce auto a niekto počíta rovnice, kde by mne zostal rozum stáť. Tak ako spieval Jan Werich: „Ten umí to a ten zas tohle...“ A ja viem vytvoriť tanec. Neviem prečo, ale hudbu som vždy nielen počula, ale aj videla. Vždy sa mi spájala s určitým pohybom

a tak som už ako dieťa tvorila prvé „choreografie“ (O tom by určite vedeli rozprávať moje spolužiačky). Samozrejme, že časom pribúdajú skúsenosti a ako vo všetkom z prvých detských krôčikov prechádzame na chôdzu dospelých, kde sú dôležité zdroje, z ktorých čerpáme a ochota učiť sa a poznávať. Vždy som bola ochotná počúvať – starších i mladších, ktorí mi mali čo povedať. Stretla som veľa tvorivých ľudí a v oblasti tanca to boli hlavne moji profesori na VŠMU Dagmar Hubová, Štefan Nosál a Dorota Tóthová. Ešte pred nimi som mala možnosť vzdelávať sa na Osvetovom ústave v Bratislave, kde vtedy pôsobili /dnes už nežijúci/ .Kliment Ondrejka a Elena Medvecká. Učíme sa však celý život a tak dodnes prichádzam na konzultácie s Mgr.Art Mirkou Palanovou, ktorá má pre mňa vždy cenné pripomienky k mojej práci.

Vystúpenia Seniorky nepredstavujú žiadnu konfekciu. Ide o autentickú výpoveď, správu o stave tela i duše. Ktoré chodníčky vedú k takémuto posolstvu?

Myslím, že na to som už čiastočne odpovedala. Teší ma, že naše choreografie nie sú konfekčné, ale nie je to ani Prada či Chanel zo Second handu. Pri každej choreografii sa snažím vychádzať z naturelu našich tanečníc. Osloviť ich hudbou, ktorá sa im páči, prispôbiť prvkový tanečný materiál ich vekovým i pohybovým možnostiam. A keď je tanec hotový, keď každá maličkosť sedí, keď sa všetky tanečnice môžu roztancovať (a nemusia rátať počet krokov a takto), keď sú hrdé na svoje vystúpenie - vtedy možno hovoriť o autentickom výpovedi. Toto je cestička k ich dôvere v to, čo chcem pre ne vytvoriť. Že poznám ich klady, že ich v choreografii vyzdvihnem a že to – ako to vidím ja – je správne.

Kto chce a vie, veľa dokáže. Čo pripravujete pre vašu i našu Seniorku?

V Seniorku sa stretla skupina nadšených žien, ktoré – napriek veku – sú plné elánu a vôle chcieť niečo dokázať. Tu sa plne potvrdzujú slová: Vek nie je problém, problémom ho robí naše prežívanie. My všetky chceme prežiť svoj vek naplno, dokázať, že sme schopné vytvoriť krásne, príťažlivé veci.

Plánov máme veľa: nové choreografie, vystúpenia v obci i okolí, účasť na festivaloch (Košice, Ostrava), možno i samostatný celovečerný koncert spolu so Žilinskými babenkami a Jazerskými mažoretkami z Košíc.

To všetko ukáže čas a hlavne naše zdravie. Ale verím, že všetko bude dobre, pretože v tejto skupine vládne aj humor a pohoda a keďže sa vraví: Veselá myseľ, pol zdravia, tak sa to hádám podarí všetko uskutočniť.

Svojím umením istým spôsobom určujete hodnotový systém mnohých ľudí. Možno nevedome. Uvedomujete si do akej miery ste pre nich potrebou?

Tak takto som nad tým nikdy nerozmýšľala. Tanečné umenie má v sebe samo o sebe úžasnú silu, veď spája v sebe pôsobivú hudobnú, výtvarnú i pohybovú zložku. Tým sa násobí jeho pôsobenie na diváka a umožňuje mi cez choreografiu vyjadriť moje čítanie a posolstvo, ktoré chcem vyjadriť.

A ja osobne? Ak som pre niekoho potrebná – je to úžasné. Necítim sa však byť ako nejaký zenový guru, lebo nikto nie je dokonalý a svet nie je čierno-biely. Keby však predsa len chcel niekto odo mňa niečo „odkukať“ verím, že to bude snaha o toleranciu, ale zároveň dôslednosť v práci, vzájomné pochopenie a priateľstvo. Už Beatles spievali All you need is love (všetko, čo potrebujeme je láska). A ja si myslím, že je to fakt. Láska k rodine, partnerovi, ale aj k práci, vlastnej krajine, ľuďom, ktorí tu žijú... to je to, čo nám život umožní skutočne prežiť.

Minulý rok som svojím rovesníkom dôchodcom napísala báseň, ktorá o tomto všetkom hovorí. A pretože je čas predvianočný, dovoľm si venovať ju vám všetkým. Pokojné a požehnané Vianoce.

Vaše rozprávania bol pôžitok počúvať. Vyjadřili ste svoju radosť z dobrovoľnej služby. Ďakujeme.

Dušan Migala

Je taký čas Elena Chovanová

*Čas tichých spomienok
i tajných želaní,
keď sa všetci stretnú
v sviatočnom rozjímaní
pri jednom stole, plnom Božích darov
i plodov práce našich rúk.*

*Je taký čas,
Keď zvon nás volá
stretnúť sa s rodinou,
pozdraviť blízkych
a byť si istý, že sú tu, že sú s nami.
Keď mier a láska,
víťazia nad hnevami
a ľudia majú k sebe blízko.*

*Je taký čas – čas vianočný.
Nech znejú koledy nášho detstva –
veď bolo krásne,
nech svetlo vianočné
v nás nikdy nezhasne
a láska zostane v našich srdciach,
tak ako zdravie v našich telách.
Nech znejú koledy na slávu Pána,
ktorý sa narodil
i slávu ľudí, v ktorých lásku usadil.
Nech prinášajú pokoj a mier,
priateľstvo, úsmev, povzbudenie
a všetkým, všetkým uzmiernenie.*

*Zapálme svetlo, podme pod okná
priateľov našich – tak ako v detstve.
Prinesme piesne, pokoj, pozdravenie
pre všetkých ľudí dobrej vôle.*

Je tu – čas vianočný

Ako robiť noviny

• Pracovný seminár tvorcov miestnych novín Bešeňová Gino Paradise, 2017

Asociácia vzdelávania samosprávy pripravila aj v tomto roku pracovné stretnutie novinárov s cieľom riešiť praktické otázky tvorby miestnych novín. V prvom vzdelávacom bloku sa venovali redakčnému štatútu mestských a obecných novín. V druhom bloku lektorka zo Slovenskej akadémie vied poukázala na najčastejšie chyby v jazyku médií. Prednáška a jej praktická časť boli zamerané na riešenie pravopisných a gramatických chýb, s ktorými sa novinári stretávajú v praxi. Odborný garant podujatia PhDr. Katarína Čižmáriková rozobrala a hodnotila vopred zaslané noviny po stránke obsahovej, žánrovej i grafickej. Analyzovala i Porubské noviny č. 92 a ich tvorcom poskytla praktické rady a informácie. Na seminári, ktorý sa konal 24. a 25. októbra 2017 v Hoteli Bešeňová - Gino Paradise, bol prítomný aj šéfredaktor Porubských novín Dušan Migala.

Musím hneď reagovať na nové číslo Porubských novín. Veľmi sa mi toto číslo páčilo. Žijem v Porube už 33 rokov a vždy to bola aktívna obec. Žiaľ s pribúdajúcim vekom od diania v dedine nejak bočím. Som veľmi rada, že Poruba stále žije. Som potešená, že aj mladí ľudia vnímajú život okolo nás a cenia si veci, na ktoré v bežnom živote zabúdame. Viď. článok Na motorkách krížom krážom po Maroku. Tiež som bola prekvapená o silnom motorkárskom hnutí, dávam palec hore. A dôchodcovia.... nemám čo povedať. Ste úžasní, čulí, pracovití a aktívni. Nechcem nikoho vynechať, škôlku, školu, športový klub. Naše noviny čítajú aj ľudia v zahraničí. Veľká vďaka Duškovi Migalovi, čo toho stihne zaznamenať a nielen to. Duško veľa zdraví, duševnej a fyzickej aktivity a nech Ti to stále tak dobre píše. Ďakujem za celú rodinu Broskovcov lebo aj moje dcéry, ktoré tu nežijú, čítajú naše noviny.

S láskou Dana Brosková

Trošku uznania nezaškodí

Už vari desať rokov pravidelne čítam Porubské noviny, ktoré mi posielal ich šéfredaktor Dr. Dušan Migala. Teším sa na ne – po prvé preto, že sa vždy dozviem veľa zaujímavého o obci Milana Rúfusa, ktorého si veľmi ctím, a po druhé, lebo toto periodikum poteší moju novinársku dušu. Drvivú väčšinu svojho 40-ročného profesionálneho novinárskeho života som pôsobila v mestskej, okresnej i krajskej tlači a naozaj si myslím v súlade s nestormi svetovej žurnalistiky, že ľuďom je najbližšie to, čo sa udeje u nich doma. V ich obci, meste, regióne...

Porubské noviny toto kritérium bohatosti spĺňajú. Vždy sa zmienia o výročí rodáka, ocenení jubilantov, novej škole, úspešných rodákoch, opravenej ceste, zásahu hasičov, nástupe prváčikov, výlete seniorov, o činnosti všetkých organizácií, vystúpení Poludnice, zaujímavej ceste mladých za poznáním, výstave záhradkárov či výšivkárov, rozlúčia sa so zosnulými, privítajú narodených, prihovoria sa veriacim i fanúšikom športu, nezabudnú na krížovkárov ani inzeráty...

Aj preto ich dlhodobo osobne radím k najlepším obecným novinám na Slovensku. Viem, koľko dā námahy napísať o tom všetkom články, zhotoviť a pridať kvalitné fotografie, vydumať titulky, ktoré nalákajú čitateľa, pougovať dopisovateľov, ustrážiť grafiku – a všetko to zhmotniť do jedného príťažlivého celku. Napísaného nádhernou slovenčinou, ktorou sa veru nemôže pochváliť každá redakcia.

Toto sa už roky darí pánovi Migalovi. Až sa pýtam, kedy to pri množstve iných povinností stíha. A dokedy to ešte bude stíhať? Je ťažké vychovať si nástupcu, lebo mladí po získaní prvých novinárskych ostrôh, samozrejme, zatúžia po „veľkých“ novinách, či celoslovenskej televízii.

V každom prípade držím Porubänom prsty, aby ešte dlho dostávali do schránok „svoje“ novinky v takej kvalite, ako ich zostavuje Dušan Migala.

PhDr. Katarína Čižmáriková, dlhoročná členka Slovenského syndikátu novinárov, odborná garantka pracovných seminárov pre miestnu tlač

Ďakujeme za kompliment, dobre nám to padlo a potešilo. Pripomíname však, že Porubské noviny sú výsledkom tvorivej aktivity zohratej redakcie, kvalitných príspevkov prispievateľov, podnetov čitateľov, profesionality a majstrovstva grafika. Budeme sa usilovať, aby stále boli také dobré, ako sú. Verejnost informovali, ľudí zbližovali a slúžili dobru. V úcte k čitateľom

Dušan Migala, šéfredaktor

Každá stavba si žiada vodu i teplo Koľko inštalatérov ponúkala Závažná Poruba?

Aby budova plnila svoj účel, potrebuje prívod, odvod vody a teplo. Práve tieto skutočnosti zabezpečujú vodoinštalatéri, kúrenári a plynári. Jedným z nich je aj 85 ročný Jaroslav Mudroň. Po celý život zostal verný svojmu remeslu, a tak zaspomínal na roky, ktoré sa už nevrátia, no patria k histórii Závažnej Poruby.

• Jaroslav Mudroň, 1932

Učenie mal svojho tovariša

Remeslu inštalatéra – kúrenára sa vyučil vo firme Karol Dach v Liptovskom Mikuláši v rokoch 1946 – 1949. Pracovalo sa šesť dní v týždni. Učini sedeli každý pondelok v školských laviciach. Tu si rozširovali všeobecné vzdelanie a poznávali teóriu odborných predmetov. Potom nasledovalo päť dní praxe. Každý učien mal svojho tovariša a pri ňom pracoval na stavbách v čase i nečase, v lete i v zime, v prievane i na horúcom slnci. Čo všetko bolo potrebné osvojiť, aké schopnosti i zručnosti získať? „Všetko sa robilo ručne. Pílkou na železo skracovali vodovodné rúry, závitnicou rezali závit, pomocou hasáka (kliešťový kľúč) a spojovacieho materiálu vodovodné rúry spájali. Každý mal svoj pracovný stôl, na ktorom bol zverák. Ako učien som pracoval na veľkých stavbách: Pošta v Liptovskom Mikuláši, Lesnícka škola v Liptovskom Hrádku, závod TESLA Liptovský Hrádok. Všade sme zavádzali vodu, skladali kanalizačné potrubie a inštalovali ústredné kúrenie,“ pospomínal na učňovské roky Jaroslav Mudroň. Keď získal výučný list, poslali ho zavádzať vodu do troch novopostavených bytoviek v Kremnici. V každej tridsať bytov. „Áno, chodili sme na týždňovky a bývali v drevenom baráku. Je to neuveriteľné. Bývanie bez tečúcej vody (len studňa), bez pece a záchody vonku. A pritom my sme zavádzali vodu, kompletizovali sanitu, montovali umývadlá a kúpeľne. Budova, kde sme bývali, potrebovala veľkú opravu, alebo zvaliť. Keď napadalo snehu, strecha nevydržala a padla. Zobudil nás len veľký rachot. Našťastie nikomu sa nič nestalo.“ Spomenul aj to, že spolu s majstrom ich poslali do Starej Ľubovne na montážne práce do nových bytoviek. Ale nikto sa o nich nepostaral. Bývať vraj len do maštale. A tak si sami

hľadali ubytovanie. Ubytoval sa v nocľahárni, kde bolo 60 postelí a celý týždeň tu býval celkom sám. Majster chodil spávať do Popradu. Pred vojenčinou pracoval ešte dva roky na stavbe Oravskej priehrady. Budovala sa tu Nová dedina. Byty, obchody, školy a všade bolo treba zaviesť vodu, vybudovať kanalizáciu, inštaloovať kúrenie. Potom nasledovala základná vojenská služba. V rokoch 1952 – 54 slúžil vo vojenskej posádke v Hodoníne. Zachovala sa fotografia, ako spomienka i dokument doby.

Remeslo má zlaté dno

Už vieme, že Jaroslav Mudroň sa vyučil vo firme Karol Dach, no poznamenajme aj to, že vo firme Martina Barániho v Závažnej Porube sa vyučilo remeslu vodára – kúrenára viacero porubských mládenčov: Kováč Ludo, Galko Dano, Miloš Ľanovský (Hrubký), Julo Šarafín, Vlado Duda. Mladší sa už vyučili v bývalom OSP (okresný stavebný podnik) v L. Mikuláši. Tu sa vyučil aj Miloš Staroň, ktorý dlhé roky pôsobil ako majster odbornej výchovy. Dušan Piatka sa vyučil v Stavomontážach Žilina.

Po znárodnení v roku 1948 firmu, v ktorej sa vyučil Jaroslav Mudroň, ako jediný Porubčan, prebrali Bratislavské inštalačné závody známe pod skratkou BIZ n.p. (národný podnik). V Žiline vytvorili svoju pobočku pod menom Stavomontáže, národný podnik a tu našlo pracovné uplatnenie viacej inštalatérov zo Závažnej

• Porubská partia inštalatérov - kúrenárov na peci pred spustením prevádzky. Stojaci zľava Ľudovít Kováč, Jaroslav Mudroň, sediaci Július Šarafín

• Montáž teplovodného potrubia

Poruby. Stavomontáže zavádzali vodu, sanitu a kúrenie na veľkých sídliskách: Nábřežie, Podbreziny, Belanská štvrť v L. Hrádku, sídliská v Ružomberku, Prior v Liptovskom Mikuláši, škola vo Východnej, viaceré budovy základných škôl v Liptovskom Mikuláši. Pripomenul aj skutočnosť, že spolu s Ľudom Kováčom ako brigádnici ťahali vodu z Doliniek na Chatu Opalisko. V spomienkach pokračoval ďalej: „Pomaly sa vytvorila naša stabilná partia: Ľudo Kováč, Julo Šarafín, Jano Mlynarčík z Podturne a ja. Spolu sme robili dlhé roky. Prežili dobré aj zlé. Bolo by o čom rozprávať. Rukopis svojej práce sme zanechali na viacerých stavbách v Demänovskej doline: Hotel SNP, Záhradky, Koliesko, budova Horskej služby... S rokmi však pribúdali aj choroby a tak po operácii srdca som zanechal remeslo a začal pracovať na úseku údržby v obchodnom dome Prior. Tu som všetko veľmi dobre poznal, veď som budovu kompletizoval ako inštalatér. A práca, ktorej rozumieš, človeku robí radosť. Čo povedať? V Priore bolo dobre a mal som radosť, keď všetko fungovalo tak, ako treba.“

Kto je kto?

V rozhovore prízvukoval. „Pozorne čítam Porubské noviny a oslovuje ma rubrika o porubských remeselníkoch. Nuž v jednej noci, keď som nemohol zaspáť, som začal zostavovať menoslov, presnejšie zoznam tých, ktorí sa upísali tejto práci. Nuž čítajte a uverte, že hovorím pravdu: Baráni Martin, Ľanovský Ján (generál), Hladký Ján (Kubánik), Kováč Peter (od Urbanov), Kováč Ludo, Galko Dano, Ľanovský Miloš (Ocko), Šarafín Július, Mudroň Jaroslav, Staroň Miloš, Piatka Dušan, Duda Vladimír, Niňaj Rastislav, Šúlek Palo (v L. Jáne), Vongrej Palo, Vongrej Ján, Ľanovský Jozef, Vretenár Dušan, Král Ján (Králik), Vretenár Miloš, Kováč Oliver, Kulhavý Stanislav, Baráni Ján, Beťko Ludo, Ľanovský Ján (Hekel), Straka Vladimír, Druska Milan, Rúfus Karol, Jurečka Zdeno, Lešťan Vlado, Šuchtár Milan, Droppa Dušan, Medla Vladko ml.

text: Dušan Migala, foto: archív

Krása, ktorú možno nielen obdivovať, ale aj hladiť a nosiť

Mgr. Olga Dzúrová pôsobí ako vychovávateľka ZŠ Milana Rúfusa v Závažnej Porube. Žiakov vyučuje anglický jazyk. Stretávame sa v škole i na Hlavnej ulici ako sprevádza naše deti zo školy do jedálne na obed.

Najprv si chcela výtvarníčka len nápadito vyzdobit' domov. Dnes jej hrejivé umenie môžu ľudia obdivovať na výstavách.

Vlna učarovala výtvarníčke Olge Dzúrovej pre svoju hrejivosť, poddajnosť a v neposlednom rade obrovské možnosti využitia. Plstením ju možno pretvoriť na pútavé šperky, odevy alebo rôzne módne doplnky.

Olga to skúsila aj ďalej, z vlny dnes maľuje obrazy. Štetcom sú ihla či prsty a farbou zas chumáčky vlny. Svoju prirodzenú mäkkosť si vlna zachováva aj v podobe obrazov, jemné sú nielen na dotyk, ale aj na pohľad. Technika plstenia je dnes pomerne obľúbenou a známou technikou, no vlna v obrazoch sa tak ľahko nevidí.

Svoje diela vystavovala Olga Dzúrová v priestoroch Liptovského kultúrneho strediska. Spracovaná vlna v rôznych farbách sa zmenila na obrazy kvetín, zvierat či abstraktných motívov. Neboli to iba obrazy, ale návštevníci mohli vidieť vlnenú krásu napríklad na šálach alebo na inštaláciách.

Výstavou s príhodným názvom Na vlne sa budú môcť potešiť v ďalších miestach na Slovensku.

Začínala s krvavými prstami

Ako výtvarníčka mala vždy kreatívneho ducha, zaujímal ju najmä textil. Od čipky sa dostala až k vlne a jej premenám na nielen užitočné, ale aj nápadité módne a bytové doplnky.

Prvýkrát sa s plstením stretla ešte ako mladá študentka, ktorú zaujímali textilné techniky.

„Kdesi som sa dozvedela, že estónska výtvarníčka organizuje v Bratislave kurz plstenia podľa ich tradičných postupov. Nevedela som o tejto technike nič, tušila som iba, že budeme pracovať s ovčou vlnou a urobíme z nej tradičnú estónsku ľudovú čiapku.“

Ovčia vlna bola v jej predstavách hrubá a drsná, taká, z ktorej sa robili ob-

rovské svetre, ktoré boli ťažké a nehorázne hrýzli.

„Kurz bol náročný, upltila som si čapicu z najhrubšej vlny, akú som kedy videla. Po celodennej práci boli moje ruky zodraté do krvi. Vtedy som ešte netušila, že vlna môže byť aj hebká a jemná.“

Vlnu dováža zo zahraničia

Zaujím vo výtvarníčke ožil, keď sa po rokoch dotkla jemnej vlny. Začala teda plstiť, skúšala vlnu z rôznych plemien ovečiek, kým nezistila, ktorá je vhodná na rôzne techniky.

• Užitočné predmety z vlny vyhotovené rukami Olgy Dzúrovej

Nie je vlna ako vlna, pre prácu preto používa tú z Austrálie známu ako merino.

„Vlna z našich ovečiek sa na túto prácu veľmi nehodí. Je tvrdšia, horšie sa s ňou pracuje a zle sa farbí. Merino je jemné a poddajné.“

„Zdokonaľovala som techniku, púšťala som sa do nových a nových projektov. Kombinovala som vlnu s rôznymi textilnými technikami. Hľadala som literatúru, rôzne kurzy plstenia, za ktorými som musela cestovať do zahraničia. Čím viac informácií som o vlne a plstení získala, tým viac ma táto práca pohlcovala,“ opísala.

Klasický vysávač a ocot

„Potrebovala som dotvoriť náš domov nejakými obrazmi, tak mi napadlo skúsiť to s vlnou,“ povedala. Výroba jedného jej záberie niekoľko hodín, ale i niekoľko dní.

„Záleží od náročnosti a od toho, ako som s výsledkom spokojná.“

Údržba vlnených obrazov sa môže zdať na prvý pohľad náročná. Opak je ale pravdou, pretože ich stačí jednoducho povysávať či jemne vyprašiť.

„Sú natiahnuté na rám, takže sú pevné,“ vysvetlila výtvarníčka. Ak by sa z nich po čase vytratila farba, vráti ju klasická voda s octom.

Olga Dzúrová pracuje v školstve, pretváranie vlny na umenie v rámoch, na šálach, pre ozdobu ženskej krásy je pre ňu hobby, okrem toho vedie tvorivé kurzy, prevádzkuje internetový obchod s potrebami pre plstenie.

Prebraté: Ľubica Stančíková, MY Liptovské noviny, č. 42/2017

OKIENKO MŠ

Jablková zábava

Každý rok nám „pani Jeseň“ ponúka, aby sme s deťmi prežili pekné stretnutia s prírodou. Medzi také patrí aj DEŇ JABLKA. Počas tohto dňa sme si spolu vyrobili jablkový džús, porovnávali sme jabĺčka nielen zrakom, čuchom, ale aj chuťou. Vyskúšali sme domáce jablkové čipsy – konečne „čipsy“ ktoré sú zdravé a majú veľa vitamínov. V tento deň sme si užili veľa „jablkovej zábavy“.

Nikto nie je sám

Pri príležitosti Mesiaca úcty k starším ponúkla Materská škola v Závažnej Porube starým rodičom milú pozornosť v podobe piesní, tancov, scénok a

divadla. V utorok 10. októbra 2017 prišli starí rodičia do kultúrneho domu, kde s potešením sledovali vystúpenie našich najmenších. O tom, že darček venovaný z čistého detského srdca potešil, niet pochyb. A bábkové divadelné predstavenie svojou myšlienkou, aby nikto nebol sám, oslovilo rovnako deti i starých rodičov.

Bol to zážitok i skúsenosť

Sedem detí z druhej triedy našej MŠ sa 14. novembra 2017 zúčastnilo regionálneho kola vo viacboji všestrannosti detí predškolského veku v Liptovskom Mikuláši. Absolvovali 3 disciplíny – hod loptou, člnkový beh a skok do diaľky. Aj keď si výhru neodniesli, získali nové skúsenosti a zážitky. V priestoroch Centra voľného času mali možnosť vidieť rôzne druhy zvierat ako hady, korytnačky, jašterice, slimáky, papagáje a iné.

Mgr. Danka Čupková

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Vlk a myš

Jedného dňa malá myška stretla veľkého vlka. Vlk ju chcel zjesť, no malá myška ho poprosila, aby ju nezjedol, že keď on bude potrebovať pomoc, tak mu pomôže. Keď vlka poľovníci chytili do siete, myška prehrýzla sieť a vlka zachránila. Vlk nechcel veriť, že aj malá myška ho môže zachrániť.

Natália Kráľová, 4. ročník

Mačka a papagáj

Raz ku mačke prišiel na návštevu papagáj. Mačka mu vraví: „Jo, aký ja mám výborný život! Moderný nábytok, veľká posteľ, veľký televízor!“ Papagáj povedal: „Ja mám veľa práce, musím ísť. Ahoj!“ Keď papagáj letel od mačky kričal: „Zvieratká! Počúvajte! Mačka má moderný nábytok, veľkú posteľ, veľký televízor!“ Keď to nepravdivé počuli, tak išli ku mačke a vykradli ju.

Miško Bardy, 4. ročník

Strom a drevorubač

V lese rástol starý strom. Bol smutný, lebo bol starý, suchý a pokrútený. Okolo neho rástli iba pekné stromy. Jedného dňa prišiel drevorubač a pozrel sa na suchý strom a vraví: „Taký strom sa mi nehodí.“ A zrúbal len pekné stromy. Nakoniec bol šťastný, že je taký aký je.

Ponaučenie: Buď rád taký aký si.

Miško Hollý, 4. ročník

Myš a mačka

Myška Hryzka chcela kúsok syra. Šla si ho teda uchmatnúť. Mačka na ňu skočila a zjedla ju.

Ponaučenie: Kradnúť sa nevypláca.

Jakubko Kubovčík, 4. ročník

Medveď a jelen

Raz sa za Váhom pásol jelen. Neďaleko bol medveď a mal chuť na trávu. Keď uvidel čerstvú trávu, hneď bežal ku nej. „Počúvaj jelenku, toto je moja tráva“ snažil sa oklamať medveďa jelen. „Ale nevidím značku že je tvoja“ bránil sa jelen. „Nevidíš? Pozri tam idú poľovníci!“ skríčal medveď, aby odohnal jelen. Potom jelen preskočil Váh a už ho nebolo. Medveď bol na seba pyšný, lebo oklamal jelen. Ale za chvíľku prišli naozaj poľovníci a zastrelili medveďa.

Ponaučenie: Netreba byť lakomý, potom sa ti to nevyplatí.

Viki Baňárová, 4. ročník

Chameleón a mucha

Prišlo obdobie biedy aj do zvieracieho sveta. Hlavne do toho džungľového. Zvieratá sa preto začali sťahovať na druhý svet. Len dedko chameleón si povedal, že dožije tam, kde sa narodil. Už pár dní nič nepapal, keď zrazu okolo preletela mucha Rita s plnými kufami. Chameleón bol taký hladný, že ju chcel zjesť. Vyplazil svoj dlhý jazyk a skoro ju chytil, ale Rita bola šikovnejšia a vyšla sa mu a rýchlo letela preč.

Ponaučenie: Rešpektuj život aj druhých, nie len svoj.

Klaudia Brziaková, 4. ročník

Líška a medveď

Istá líška viedla voz s mäsom po rozbitnej ceste. Kolesá uviazli hlboko v blate. Líška odstúpila od voza, a len tak, skúšala potlačiť, no nepomohlo to. Voz sa ani nepohol. Líška zdvihla hlavu a zúfalo zvolala: „Vari sa mi všetko zlé musí prihodiť! Prečo mi nepríde niekto na pomoc? Kde je napríklad mocný medveď. Je to najsilnejšie zviera v lese. Kde je, keď ho potrebujem?“ Medveď začul, že ho líška potrebuje. „Prestaň nariekať a zapri sa do voza. Ako môžeš čakať pomoc keď sama nepomáhaš?“

Marek Hodža, 4. ročník

Bájka o Leguánovi a Muške

Bol raz jeden hladný, prefikáný Leguán. Dnes išiel do lesa a zbystril tam Muškin domček a počul že Muška volá lekára. Leguán vyšiel z lesa a išiel do svojho príbytku, prezliekol sa za lekára. Potom išiel za Muškou. Muška mu otvorila a vraví: „Kde je môj pán doktor Slimáčik?“ spýta sa ho Mucha. „Ochorel“ povedal Leguán. Vtom pán Slimáčik zaklopal na Muškin dom. Muška otvorila a vraví: „A, že ochorel! Ihneď zavolám mravčiu políciu!“ Leguán hovorí: „Až vtedy, keď ťa zjem!“ Nakoniec pán Slimáčik muchu zachránil a Leguán išiel do listovoocelového väzenia.

Ponaučenie: Kto druhému jamu kope, sám do nej spadne.

Sabínka Berešíková, 4. ročník

Zima

*Zima je pekná,
hoci je chladná,
keď prídem von,
na nos mi vložka padla.
Idem si do školy,
stretnem sa tam s kamošmi.*

Natália Kráľová, 4. ročník

O syslovi a sýkorke

*Doktorka sýkorka kričala do sysla,
že jej zlomil sitko, poranil si lýtko.
Sysel jej kúpil nové.
Ona vraví: „Dobre!“
Potom sa spolu hrali.
Zo snehu stavali
snehuliakov, domy, brány,
dokonca sa sánkovali,
ešte sa aj bobovali,
potom sa tiež lyžovali.
Tešili sa veľmi spolu,
v lete pôjdu spolu k moru.*

Miško Bardy, 4. ročník

iBobor v ZŠ M. Rúfusa

• Lucka Niňajová a Jakub Kubovčík

V týždni od 6. do 10. novembra 2017 sa žiaci 2., 3. a 4. ročníka zapojili do informatickej súťaže iBobor. Hlavným cieľom tejto súťaže je podporiť záujem o informačné a komunikačné technológie (IKT) u všetkých žiakov. Úspešnými riešiteľmi sa stali dvaja žiaci: Lucka Niňajová v kategórii Drobci a Jakubko Kubovčík v kategórii Bobríci. Srdečne im blahozeláme.

Mgr. Zuzana Hlavnová

Deň jablka očami a perom tretiačkov

20.10. sa uskutočnil v škole Deň jablka. Bola súťaž o najväčšie, najmenšie a najkrajšie jablko. V ten deň sa začala súťaž o najväčšieho jedáka jablka. V družine sme odšťavovali jablká.

Martin Bačík

20. 10. 2017 sme mali v Základnej škole Milana Rúfusa Deň jablka. Boli tam iba najkrajšie jablká. Hralo sa o najkrajšie, najmenšie, najextravagantnejšie a najväčšie jablko.

Tomáš Vretenár

Dňa 20.10. 2017 v čase od 8:00 do 16:00 hod. sa uskutočnil v priestoroch školy Deň jablka. Žiaci pripravili výstavu jablka spojenú s ochutnávkou.

Ján Beťko, 3. ročník

Zima

*Zima je perina biela,
padá vždy z neba.
Radi ju máme,
lebo sa s ňou hráme.*

Klaudinka Brziaková, 4. ročník

Do našej školy prišiel Paul Heighway z Walesu

Naša škola sa v rámci hodín angličtiny zapojila do projektu English one. Cieľom projektu bolo spestriť vyučovanie angličtiny, vniesť do učenia zábavné prvky, motivovať žiakov pri učení.

Prostredníctvom digitálneho obsahu vzdelávacieho portálu Planéta vedomostí si mohli deti pozerať krátke príbehy v anglickom jazyku. Na základe videného a počutého mohli vypracovať rôzne interaktívne úlohy a tým si upevňovať slovnú zásobu a schopnosť porozumieť cudziemu textu a prakticky precvičiť jednoduché konverzačné situácie. Čím viac úloh žiaci vypracovali, tým mali väčšiu šancu získať aj iné benefity.

Žiaci boli veľmi šikovní a podarilo sa im vypracovať až 20 úloh. Preto dostali možnosť vyskúšať si hodinu angličtiny s anglicky hovoriacim lektorom. Na našu školu prišiel Paul Heighway z Walesu a tak tretiaci a štvrtáci mali možnosť s ním stráviť tri hodiny. Deti sa najprv trochu báli, že mu nebudú rozumieť, nakoniec sa rozprúdila veselá debata. Kládli mu rôzne otázky. Zaujímalo ich čo má rád, odkiaľ prišiel, akú hudbu počúva. Bol to pre nás všetkých krásny zážitok. O tomto zážitku napísala štvrtáčka Viki Baňárová:

„Dnes sme spoznali native speakra, a to len vďaka našej pani učiteľke Olge Dzúrovej. Na začiatku sme sa báli, aký bude, či mu budeme rozumieť. V triede bolo veľké napätie. Ale keď sme sa začali rozprávať a hrať sa, napätie zmizlo. On sa zoznámil s nami a my s ním. Dozvedeli sme sa, že sa volá Paul, a že má 38 rokov. Najťažšie bolo sa rozlúčiť po takých dobrých dvoch hodinách.“

Mgr. Olga Dzúrová, Mgr. Zuzana Hlavnová

Písanková písomka

Dnes píšeme písomku z písmeniek a abecedy. Nikto nevie z ktorej triedy.

Ja som asi nesmelá, všetko som ja vedela. Či dať dlžň, či dať čiarku, či sa kúpať v lete v jarku. Učiteľka dobre vie, kto sa učí a kto nie. Učím sa a dobre viem, že bez školy nič neviem.

Katarína Mlynčeková, 3. ročník

Rýmy s vybranými slovami

*Sýkorka je doktorka,
ktorá syčí kričí na sysla.
Sysel má myseľ inde,
lebo syr cez sito sype.*

Jakub Kubovčík

*V našom sídle sysel syčí
a doktorka naňho kričí.
Syn sa rýchlo pričupil
a sysla hneď zneškodnil.*

Natália Kráľová

*Doktorka sýkorka
kričala na sysla,
že jej rozbil sitko,
poranil si lýtko.*

Michal Bardy

V galérii Ľudovíta Fullu

Piatok 10.11.2017 bol pre žiakov základnej školy netradičným dňom. Navštívili Galériu Ľ. Fullu v Ružomberku, kde sa zaujímavým interaktívnym spôsobom oboznámili so životom a dielom významného umelca. Po prehliadke jeho diel žiaci zobrazovali pomocou drevenej stavebnice obraz „Svadba“, pomocou piktogramov hľadali názvy ďalších obrazov a kreslili vlastné vízie umeleckých váz, ktoré boli súčasťou výstavy v umelcovom byte. Takýto spôsob učenia vždy prináša pozitíva a preto sme boli radi, že ho mohli absolvovať.

Mgr. Monika Štrkolcová,
foto: Mgr. Bohdana Bobáková

V tejto galérii je naozaj veľa ume-
nia. Obrazy, koberce a vázy. Páčili sa
mi obrazy: Zimné ticho, Nevesta, Deti
pri mori, Malé ukrižovanie. Ľudovít
Fulla nebol len maliar, ale aj grafik a
ilustrátor detských kníh. Píšem, lebo
sa mi to veľmi páčilo.

Nikolka Dvoranová, žiačka 3.ročníka

Navštívili sme družobnú školu v Rogoźniku

Naša škola má družbu so základnou školou v 100 km vzdialenej dedinke, Rogoźnik v susednom Poľsku. Škola nesie čestný názov po známom profesorovi, filozofovi a kňazovi Jozefovi Tischnerovi.

Bol to vášnivý turista a na jeho počesť sa každoročne v školách nesúcich jeho meno, organizuje výber žiakov na turistický pochod, spojený s poznávaním jeho tvorby, názorov, myšlienok. V tomto školskom roku pripadla úloha organizátora našej družobnej školy. Keďže aj my máme v čestnom názve osobnosť Milana Rúfusa, literáta a filozofa a ich myšlienky sa v mnohom prelínajú, pozvanie na akciu - XVII Rajd Szkol Tischnerowskich, sme s radosťou uvítali.

Bol to turistický výstup na vrch Turbacz z Lopusznej v dňoch 5. a 6. 10. 2017. Zástupcov našej školy tvorilo sedem štvrtákov a dvaja dospelí. Akcia začala svätou omšou, položením kvetov na hrob Jozefa Tischnera a privítaním mladých turistov. Počasie nám veľmi neprialo, no nič nám neubralo na nálahe a zvládnutí výstupu. Ubytovaní sme boli na horskej chate, čakala nás tu večera, kvíz a kultúrny program. Vo vedomostnom kvíze sme obsadili tretie miesto a získali sladkú odmenu. S prekladom otázok nám pomohla pani riaditeľka družobnej školy, ktorá ukončila vysokoškolské štúdium na Slovensku.

Pre našich kamarátov sme si pripravili krátky kultúrny program, odovzdali darčeky a napriek jazykovej bariére sme sa spoločne zabavili, porozprávali, zaspievali si.

Ráno nás privítal sneh a chutné raňajky. Po spoločnom fotení nás čakala dlhá cesta späť. Odmenou nám boli krásne spomienky, veselé zážitky a nové priateľstvá.

Tešíme sa na ich návštevu u nás.

Mgr. Mária Boltžiarová,
riaditeľka ZŠ M. Rúfusa

Žiaci ZŠ Milana Rúfusa v Závažnej Porube v Galérii Ľudovíta Fullu v Ružomberku, november 2017

TAJNÍČKA....

(ďalej pokračuje) KAŽDÚ SLZU - KVAPÔČKU, PREMENÍ ON NA VLOČKU. JEŽÍŠKOVI POŠEPNEM, NECH TI NA VIANOČNÝ DEŇ, SPLNÍ TEN NAJTAJNEJŠÍ SEN A NA SILVESTROVSKÚ NOC, NECH MÁ TAKÚ MOC, ŽE VYKÚZLI TI HOCI ŠTASTIE A LÁSKU NA CELUČKÝ ROK.

•	1	I.	2	3	4	5	6	7	•	8	9	10	11	12	•	13	14	•	15
16									17 18						19 20			VI.	
21				II.															
22				23 24								25 26							
27				28 29						30 31			32 33						
34					35 36			37 38						39 40					
•	41 42						43 44					45 46			47 48				
49				50 51				52 53			54 55			56 57					58
59				III.															
60				61 62						63 64					65 66				
67					68 69				70 71				72 73			74 75			
76					77 78			84 85					86 87			79 80			
81			82 83																
88			89 90					91 92			93 94								95
•	96 97				V.														
98					99	100 101				102 103				104 105					
106			107 108				109 110						111 112						113
114				115 116				117 118				119 120				121 122			
123							124 125				126 127				128 129				
130				131					132 133										134
135				IV.															
136						137					138					139			

- 1 - ženské meno
- 2 - obaril si nás parou
- 3 - volt - fyz. značka
- 4 - španielska vychovávateľka
- 5 - slovenský horolezec, publicista, pedagóg - už zomrel
- 6 - trieska
- 7 - malá Anička domác.
- 8 - 6001 rímsky
- 9 - auto slang. nespisovne
- 10 - lesníčka škôlka skr.
- 11 - elektroencefalografia - lek. skr.
- 12 - anitak bez -I-
- 13 - odpad pri hoblívaní
- 14 - zničil sa lámaním
- 15 - druh korytnačky
- 16 - Slovensko angl.
- 17 - mesto v Nemecku
- 18 - Ťotka dom.
- 19 - horská divízia skr.
- 20 - kilomol znač.
- 21 - pulz
- 22 - značka elektro spotrebičov
- 23 - hornina medzi andezitom a čadičom - podľa súostrovia Aleuty
- 24 - judejský kráľ z Azy
- 25 - hazardný hráč závislý na automatoch
- 26 - vlak vyššej kvality - medzinár. označ.
- 27 - bývalá talianska mena
- 28 - erbium a lantan chem. značka
- 29 - asfaltová lepenka

- 30 - dvojhĺska
- 31 - dopisy
- 32 - výtvarné techniky tvorené lepením, vlepovaním výstrižkov, nálepiek, fotografií...
- 33 - japonské zdobenie kvetov
- 34 - nejaki - nespisov.
- 35 - atletický klub skr.
- 36 - Anka dom.
- 37 - mužské meno
- 38 - príručnosť
- 39 - hraničná medza množstva
- 40 - urán chem.zn.
- 41 - laba
- 42 - Lucia česk.
- 43 - ocko
- 44 - druh psa - plemeno
- 45 - predložka s 3.pádom
- 46 - jedna zo sestier Viliamových (tenis)
- 47 -rodina
- 48 - ohradila plotom
- 49 - hora
- 50 - športový kód Andorry
- 51 - ukladal sa na lôžko
- 52 - ŠPZ okr. Rimavská Sobota
- 53 - rieka v Chile, Nórsku, Keni
- 54 - kód Švédska
- 55 - polomer znač.
- 56 - okléné miesto náreč.
- 57 - kód Austrálie
- 58 - výrobca lán

- 59 - dobyl k smrti
- 60 - oceňuje tovar
- 61 - listnaté stromy
- 62 - perla v tvare olivy
- 63 - španielske mužské meno
- 64 - azijský jedovatý had (Naja)
- 65 - japonská lovyňa perlorodiok
- 66 - kyslík chem.zn.
- 67 - štát v USA
- 68 - Anna angl.
- 69 - starorímska bohyňa úrody
- 70 - šport. kód Kene
- 71 - priaznivci Ruska (nie štátu)
- 72 - označ. kvalít múky
- 73 - domáca (žiaci)
- 74 - koncovka uhlíkovodíkov
- 75 - tamten
- 76 - napilo saním
- 77 - vzduchoplavec, letec
- 78 - úhor po nemecky
- 79 - zábava
- 80 - zaspáduj to, daj to...
- 81 - krypton chem.zn.
- 82 - symbol Slovanov
- 83 - rieka v Rusku
- 84 - dlhý mužský široký plášť, kožuch
- 85 - obec v Bratislavskom kraji, v Borskej nížine
- 86 - pravítko zastar.
- 87 - tvorí penu
- 88 - zrak

- 89 - vpil
 - 90 - rúbte
 - 91 - Slovenská republika
 - 92 - Slovenská informačná služba
 - 93 - Poľsko angl.
 - 94 - nezabáva
 - 95 - vojenský oddiel skr.
 - 96 - stále
 - 97 - vojenský návrat z bojiska
 - 98 - paznechtík ostatný bot.
 - 99 - hovoriť hlúposti
 - 100 - prírodný
 - 101 - biblická hora
 - 102 - rieka v Brazílii
 - 103 - ženské české meno
 - 104 - kôň hnedej farby
 - 105 - cirkev. chrám
 - 106 - Nový Zéland - kód
 - 107 - piata bez - P -
 - 108 - sprašové usadeniny geol.
 - 109 - zväzda dievča česky
 - 110 - energia znač.
 - 111 - hrana
 - 112 - skupina osôb presadzujúcich osobné záujmy
 - 113 - čínska droga
 - 114 - egyptská bohyňa vojny
 - 115 - plošné miery
 - 116 - polotuhé varené jedlo
 - 117 - vyrubuje clo
 - 118 - bočná stena archit.
 - 119 - súhrn písmen alebo čísel ukrývajúcich napr. pomenovanie vecí, štátov, ale i tajných správ
 - 120 - spojenie svalov s kĺbom
 - 121 - štvorček
 - 122 - olej talian.
 - 123 - nazrem sa do cestovného sprievodcu...
 - 124 - 5002 rímsky
 - 125 - hriadele i iné osy
 - 126 - ústav lekárskej stomatológie
 - 127 - rieka v Česku
 - 128 - jeden i druhý
 - 129 - armádne jaseľ skr.
 - 130 - alebo náreč.
 - 131 - anglické mužské meno
 - 132 - drobnými malými nožkami sa pohybovala
 - 133 - ostrov v Chorvátsku
 - 134 - obchodná akadémia
 - 135 - zabitie zač.slova
 - 136 - ring, zápasisko, cirkus
 - 137 - ťarcha, záťaž básn.
 - 138 - otvor - konečník lek.
 - 139 - oslavná báseň
- v stĺpcoch:**
v - 3. - pod tajn. č.I. - P.S
v - 5. - pod ozn.tajn. č.IV. - „EN,,
v - 19. - pod tajn. č.VI. - kultúrny dom.
- v riadkoch:**
v - 3. - za tajn. č. II. - ťažné žrde na voze
v - 9. - za tajn. č. III. - ovce na salaši
v - 15. - za tajn. č. V. - status
v - 21. - za tajn. č. IV. - ekológia
- pomôcky:**
ADOBE, AERONAUT, AKANT, ALEUTIT, UNA, ANABÁZA, KLIKA, ŠUBA, TANA
- POZOR!**
V krížovke nie sú dodržané dĺžne!

Znenie tajničky z minulého čísla:

Ak má človek v duši svetlo, vyžaruje z neho krása. Ak vyžaruje z človeka krása, vládne v jeho dome harmónia. Ak vládne v dome...

autori krížovky Pavel Staroň,
Simona Žabokrtská

Predišli nás do večnosti

*Zhasli oči, ktoré nám boli tak drahé,
dotýklo srdce, ktoré sme mali tak radi,
stuhli ruky, ktoré pre nás tak pilne pracovali.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 28. októbra 2017 vo veku 64 rokov po ťažkej chorobe navždy opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, brat, švagor a ujo

Lubomír Tréger

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým bola v utorok 31. októbra 2017 v Dome smútku v Závažnej Porube. Manželka Lýdia, syn Martin s manželkou Duškou, vnuci Matúško a Lukáško, syn Lubomír s priateľkou Stankou, vnúčatá Jakubko a Eliška a ostatná smútiaca rodina ďakujú za všetky kondolencie, kvetinné dary i účasť na poslednej rozlúčke.

+ + +

*A všetko predtým zložené
je zrazu celkom prosté
a prejdeš na svoj
druhý breh
po starom suchom moste.*
Milan Rúfus

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 3. novembra 2017 vo veku 66 rokov opustil náš drahý otec, starý otec, manžel, brat, švagor, krstný otec, strýko a ujo

MUDr. Pavol Petříček

Posledná rozlúčka sa konala v stredu 8. novembra 2017 v Dome smútku v Závažnej Porube. Smútiaca rodina vyjadruje slová poďakovania vedeniu obce Závažná Poruba, Cirkevnému zboru ECAV v Závažnej Porube, Horskej záchrannéj službe na Slovensku, Nemocnici v Liptovskom Mikuláši, Vodákovi, priateľom, kolegom, známym a všetkým, čo v úcte a dôstojne vyprevadili zosnulého do večnosti.

+ + +

*Neplačte, že som
odišiel,
ten klud a mier
mi prajte
a v srdci večnú
spomienku
si na mňa
zachovajte.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 25. novembra 2017 vo veku 89 rokov opustil náš drahý brat, ujo a bratranec

Mgr. Vladimír Jambrich

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým sa konala 28. novembra 2017 v Dome smútku v Závažnej Porube. Smútiaca rodina vyjadruje poďakovanie za všetky prejavy sústrasti i účasti na poslednej rozlúčke. Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli v posledných rokoch života nášho uja Vladimíra Jambricha. Osobitné poďakovanie patrí všetkým z Domova dôchodcov v Závažnej Porube, hlavne personálu starajúceho sa o svojich klientov. Neter Janka s manželom a ostatná rodina.

Za naším doktorom Palkom Petříčkom Niekedy málo slov vypovie veľa

*Sú stromy s boky Kristovým,
sú šlahy blesku.*

*Vždy z neveternej strany
toho, čo neprichádza
iba náhle je
a skrze bolesť nenáhlivo trvá.*

Tak udrie bič.

*Tak tragédia vypaľuje čísla
na chrbty svojich.*

Vážená smútiaca rodina, vážené smútočné zhromaždenie!

To prvé, čo mi prebehlo hlavou, keď prišla správa o odchode nášho zosnulého, bola otázka: A JA, ČÍ SOM JA?

Bola to vlastne odpoveď na prosbu: „Drž sa nám, pán doktor, my Tvoji pacienti Ťa potrebujeme“. „Moji pacienti, moji pacienti“, opakoval si „a ja, čí som ja?“

Mimovoľná myšlienka naznačila pocit samoty, potvrdila pravdivosť slov básnika o tom, že je dobre, ak každý má kohosi ku komu nosí si úsmev i ponosy.

Už nemáme čas okrem tejto chvíle rozlúčky povedať mu to, o čom sme ho za jeho života nepresvedčili a tak nech mi je odpustené porušenie zaužívaných regulí, že sa mu budem chvíľu prihovárať ako živému:

„Palko, ale Ty si nikdy nebol sám. My, Tvoji pacienti, Tvoji priatelia, Tvoji kolegovia, mnohí tu neprítomní sme sa tešili na návštevy u Teba, aj keď u pacientov je to trochu paradox – tešiť sa na lekára. Tešili sme sa na Tvoju zdvorilosť, na Tvoj nadhľad, na Tvoj zmysel pre humor, to všetko na pozadí nikdy nediskutovanej vernosti Hippokratovej prísahy.“

Dcéra nášho rodáka – básnika na pohrebe otca povedala niečo, čo nás u nej ťažko hendikepovanej prekvapilo – taká múdrosť: „Ale ja nie som smutná. Ockovi je tam v nebi už dobre, keď som bola za ním v nemocnici, už ho všetko bolelo.“

V tom je to protirečenie, zázrak i tajomstvo posledného okamihu definitívneho odchodu zo života: prináša bolesť, ktorá je v nás, ale aj úľavu, dobro, pretože UŽ NIČ NEBOLÍ.

Odpočívaj v pokoji, Palko.

(S.B.)

Vyprevadili sme dobrého človeka, ktorý slúžil ľuďom

Lekári, zdravotné sestry, pacienti, športovci, Horská záchranná služba, rodina, rodáci, priatelia a známi vyprevadili v Dome smútku 8. novembra 2017 do večnosti MUDr. Pavla Petříčka. S rodinou žil a býval na Športovej ulici v Závažnej Porube. Zosnulý dlhé roky pôsobil ako športový lekár, ortopéd, primár ortopedického oddelenia v Liptovskom Mikuláši. Pôsobil aj ako lekár reprezentačného družstva SR vo vodnom slalome. V jeho lekárskej starostlivosti dosiahol Michal Martikán na OH v Atlante 1996 prvú zlatú olympijskú medailu pre Slovensko. Ako záchranár HS ochraňoval to najcennejšie čo človek má: zdravie a život. Pracoval aj ako športový lekár ŠK Závažná Poruba. V nádeji na večný život sa pohrebná rozlúčka konala podľa zvyklostí Evanjelickej cirkvi (ECAV). Početné pohrebné zhromaždenie prejavilo zosnulému úctu a vyjadrilo vďaku za všetko dobro, čo vykonal pre zdravie ľudí a úspechy športovcov. Česť jeho statočnému životu!

Spoločne sa pomodlili pri kríži

Na mieste, kde odpočívajú naši zosnulí sa stretli vo Sviatok všetkých svätých ku kresťanskej nábožnosti evanjelici i katolíci. Viedli sa Božím slovom a prosili, aby Duch Svätý mal nadvládu nad nami. Modlili sa za zosnulých, ktorí už medzi nami nie sú, no v našich myšliach a srdciach stále žijú. Utvrdili sa vo viere, že nik neprichádza k Otcovi ak nie skrze Ježiša Krista, ktorý povedal: „Ja som cesta, pravda i život.“ Nie smrť, ale život v Pánovi k nám prichádza. Spoločne hľadali to, čo kresťanov spája. Aby sme boli bratia nielen podľa mena, ale žili ako družná rodina a konali dobro v nádeji Božieho posvätenia.

text i foto: Dušan Migala

Úmrtie starenky Ema Lesáková, rod. Niňajová

Skon je vykúpenie z utrpenia, ale...

Táto starenka bola čulá stále.

Povedali: „Mala dni zrátané.“

Odišla navždy, takmer nebadane.

*Odbudla jedna z nás,
nadišiel jej čas.*

*Príde koniec a už ťa niet ani,
osirene ostávame sami.*

Kto nasleduje?

Osud to určuje kdesi,

z knihy života úryvky miesi.

Len zapálime niekoľko sviec.

Trháme počmáranú stranu – koniec.

Ak na to myslíš, objíme Ťa mráz.

Každého to čaká: teba, vás, aj nás.

Zdá sa, že vidíš ostrú kosu,

skosí ťa ako s trávou rosu.

Starenka skonala vraj v noci.

Plačú za ňou príbuzní, my, aj vnuci.

Ema Lesáková, rod. Niňajová (z Ulice),

85 ročná, žijúca v Dome sociálnych služieb

NESTOR v Zázrivej.

Zlatý chrám v oblakoch na severe a najstaršia džungľa sveta na juhu - pokračovanie ciest po Thajsku

V poslednom rozprávaní o mojich cestovateľských zážitkoch z Thajska som písal o Bangkoku ako meste, ktoré je plné pikantných zážitkov, modernej architektúry a je úplne iné ako zvyšok krajiny. Aj v nasledujúcich riadkoch by som ešte rád zostal chvíľku v Thajsku. Najskôr sa s partiou odvážlivcov vyberieme na úplný sever až k hranici s Laosom a Barmou a potom sa premiestnime na juh k jazeru Cheow Lan a do džungle národného parku Khao Sok.

Prírodný sever s budhistickými tradíciami a rozsiahlymi kávovníkovými plantážami

To že Thajsko láka turistov predovšetkým kvôli fantastickým plážam je známe. Menej známy je ale sever kráľovstva, kde sa okrem iného nachádza mesto Chiang Mai. Vzdialené približne 700 kilometrov od Bangkoku je najväčším mestom severného Thajska. Vzniklo už v 13. storočí, kedy bolo štyri storočia hlavné mesto kráľovstva Lan Na. Od roku 1774 je súčasťou Thajského kráľovstva a jeho prestíž stúpila ešte viac, keď ho pred desiatimi rokmi krajiny juhovýchodnej Ázie navrhli ako kandidáta pre dejisko celosvetovej výstavy Expo 2020. Toto mesto medzi horami s 200 000 obyvateľmi a zeleným okolím je veľkým lákadlom pre turistov, ktorí chcú spoznať niečo nové a chcú byť v úzkom kontakte s nádhernou prírodou. My sme do Chiang Mai prileteli z Bangkoku letecky, ale veľmi pohodlný je aj moderný vlak, ktorý ide počas noci a vybavením by zahanbil možno aj naše slovenské vlaky. Hneď po prilete sme si prenajali terénne auto, ktoré je ideálne pre horský terén

• Do chrámu Wat Phra That Doi Suthep chodí množstvo pútnikov

okolo mesta. A to že sme urobili dobre sa potvrdilo už druhý deň kedy sme sa rozhodli navštíviť najznámejší budhistický chrám v oblasti s názvom Wat Phra That Doi Suthep. Nachádza sa 15 kilometrov od okraja Chiang Mai vo výške viac ako 1300 metrov nad morom. Okrem strmej cesty, ktorá dala autu zabráť vedie k chrámu aj 309 zdobených schodov. Naich konci sa nachádza jeden z najtradičnejších a najbohatšie zdobených chrámov v Thajsku s nádherným výhľadom na oko-

• Mesto v horách na severe Thajska

lie a mesto. Hlavná veža chrámu, ktorá sa nazýva stupa je zdobená po celom jej povrchu 24 karátovým zlatom a každoročne toto miesto navštívi veľké množstvo budhistov a budhistických mníchov. Je to aj vďaka bielemu slonovi, ktorého socha sa nachádza iba na tomto mieste a má pre Thajcov obrovskú symboliku kvôli historickému príbehu, ktorý je s nim spojený. Vďaka nášmu terénnemu autu sa od chrámu dostávame ešte vyššie do hôr na úroveň takmer 2000 metrov nad morom. Po ceste mŕňame tradičnú horskú osadu kde miestni obyvatelia žijú veľmi tradičným životom takmer izolovaní od civilizácie. Jeden z obyvateľov nám ukazuje svoju rozkvitnutú záhradu, kde okrem tradičných plodín nachádzame aj veľa iných rastlín, ktoré sú na Slovensku zakázané kvôli svojim halucinogénnym účinkom. Tu im ale žiadny trest nehrozí. Okrem toho sa v tejto oblasti darí hlavne kávovníkom. Ich sadenice sú všade okolo a káva z tejto oblasti je v celom Thajsku vyhlásená. Dávame si teda šálku čerstvo zomletej miestnej kávy pripravenej tradičným spôsobom skúsenou staršou pani a vraciame sa strmou cestou späť do mesta.

• Oblúbený zelený čaj na ulici v meste Pai

Oddych v horúcich prameňoch a šantenie s veselými slonmi

Na druhý deň ráno opúšťame opäť mesto a vydávame sa ešte severnejšie do malého mesta medzi horami s názvom Pai. Dostávame sa ešte bližšie k hranici s Laosom a toto mesto nám veľmi pripomína naše tatranské Štrbské Pleso. Dokonca aj hory v jeho okolí dosahujú výšku viac ako 2500 metrov nad morom. Len namiesto plesa je tu skôr obrovské množstvo termálnych prameňov. Jeden z nich sa snažíme po dlhej ceste s 542 -timi zatáčkami navštíviť. Teplota vody ale dosahuje takmer 50 stupňov Celzia a to nám dáva všetkým riadne zabráť. Večer trávime spoznávaním Pai a jeho atmosféra nás veľmi milo prekvapuje. Upravené ulice s množstvom zelene, fantastické lokálne jedlo a usmiati domáci v nás nechávajú veľký dojem. Skoro ráno vstávame, aby sme cestou späť do Chiang Mai mohli ešte stihnúť jedno špeciálne miesto. Chceme sa dostať až na najvyšší kopec Thajska s názvom Doi Inthanon s nadmorskou výškou 2565 metrov nad morom na ktorého vrchole okrem nádherného výhľadu na návštevníkov čakajú aj zelené a upravené záhrady.

• Najstaršia džungľa sveta v národnom parku Khao Sok

Cesta k tomuto kopcu je však strážená armádou kvôli prebiehajúcejmu cvičeniu, preto volíme radšej návštevu domova pre slony. O tieto zvieratá sa na severe Thajska príkladne starajú. Časy, keď sa používali na ťažkú prácu v dažďových lesoch a kedy sa na nich vozili turisti sú preč. Slon je v Thajsku veľmi vážené zviera a s náležitou opaterou sa tu na severe o nich dnes všetky rodiny starajú. Aj osobne sme sa o tom presvedčili pri návšteve jednej z nich kde mali tri veselé sloníky, ktoré nám dovolili nakrmiť a ľahko sa s nimi zabaviť. Po návrate do Chiang Mai sa ešte prechádzame večerným mestom, ktoré je masívnym múrom z pálených tehál a vodnou priekopou rozdelené na staré a nové mesto. Aj tu vidno obrovské kontrasty medzi tradíciami a modernou dobou. V starom meste sú tradičné hotely, kde si kdekôľvek na ulici dáte vynikajúcu lokálnu polievku Khao Soi, ktorú sme kvôli jej ostrej chuti

a farebne nazvali aj "Blato Mekongu". Na proti tomu v novom meste nájdete hotely svetových značiek, množstvo nákupných možností a večerných barov. My zostávame v jednoduchom hoteli v starom meste, aby sme sa skoro ráno dostali na letisko a pokračovali letecky na juh Thajska.

• Mesto v horách na severe Thajska

Najstaršia džungľa sveta nám na juhu Thajska odhaľuje svoje skryté tajomstvá

Po veľmi skorom vstávaní a ani nie dvoch hodinách letu a hodine cesty autom, sa z letiska v meste Surat Thani dostávame do prístavu na jazere Cheow Larn. Jazero je súčasťou národného parku Khao Sok a nachádza sa na území najstaršej džungle na svete, ktorej história sa datuje až do obdobia 435 miliónov rokov. V roku 1982 tu vznikla na podnet obľúbeného kráľa Ramu 9. priehrada Rajjaprabha, ktorá zásobuje celé južné Thajsko pitnou vodou a reguluje stavy vody v miestnych riekach. Zároveň je priehrada súčasťou národného parku Khao Sok do ktorého je možné dostať sa len tradičnou thajskou loďou. Tie Thajci vyrábajú ručne z extrémne tvrdého dreva a sú poháňané obrovskými motormi z vyradených nákladných áut japonskej výroby. Naskakujeme v prístave na takúto loď a po hodine plavby s nádhernými scenériami skál vykúkajúcich z vody sa dostávame na miesto kde strávime noc. Veľmi jednoduché, ale účelné ubytovanie na vode nás prekvapuje. Nie je tu elektrika ani telefónny signál a už vôbec internet. Pri znám sa, že ma to vystrašilo, keďže som

• Pohľady z lode pri plavbe po jazere Cheow Lan v národnom parku Kaho Sok

• Najstaršia džungľa sveta v národnom parku Khao Sok

doma nikomu nedal dopredu vedieť že sa im najbližšie dni nedokážem ozvať. Napriek tomu nás táto prírodná oáza úplne dostala. K spokojnosti nepotrebujeme ani elektriku, ani internet. Stačí niekoľko malých kajakov, na ktorých objavujeme zákutia jazera a okolitej džungle. Okrem toho sa naučíme, ako prežiť v džungli s minimálnym vybavením. Stačí ostrý nôž, kresadlo a všadeprítomný bambus, ktorý je možné použiť ako prístrešok, palivo, riad na varenie alebo primitívnu zbraň v prípade útoku z džungle.

Večer zažívame ozajstné safari v thajskej džungli, keď sa na loďke plavíme medzi tými najkrajšími zákutiami tohto jazera za zvukov pralesa. S príchodom tmy sa

• Zábava s veselými sloníkmi v Pai

džungľa prebúdza a čoraz viac intenzívne zvuky, ktoré z nej prichádzajú nám v niektorých chvíľach naháňajú strach. Našťastie naše domčeky plávajú na jazere a preto máme pocit, že nám žiadne nebezpečie nehrozí.

Hotel na vode obklopený najkrajšími pohľadmi na čistú prírodu

Ranné prebúdanie, kúpanie v čistej prírodnej vode, jednoduchá strava, ktorej základom je ryža a zelenina, príjemní ľudia, ktorí sa starajú o naše pohodlie - to všetko nás veľmi prekvapuje. Počas dňa máme možnosť ešte lepšie spoznať jazero a množstvo jaskýň, ktoré všade v jeho okolí sú. Pri návšteve niektorých si pripadá ako z príbehu o legendárnom Winnetouovi. Najskôr plavba loďou, potom prechod úzkym chodníkom džungľou v zajatí lian a množstva zelene. Potom

plavba plťou cez malé jazero s miestnym strážcom jaskyne a nakoniec ďalšia cesta k vstupu do jaskyne, ktorej steny sú zdobené historickými obrázkami a výjavmi. Úplne iný svet, bez turistov, bez hluku civilizácie, bez mobilov, bez akýchkoľvek väčších objavov dnešnej doby. Len my uprostred najstaršej džungle na svete s množstvom zážitkov.

Keďže v našich domčekoch v „ prírod-

• Zlatá stupa chrámu Wat Phra That Doi Suthep v Chiang Mai

nom rezorte“ nie je elektrika, večer patrí hre na gitaru, rozprávaniu, pozorovaniu hviezd a načúvaniu zvukov džungle. Nevšedný zážitok na nevšednom mieste nás všetkých úplne zasiahol až tak, že sme rozhodnutí sa sem raz vrátiť. Všetko sa ale razom mení návratom do prístavu. Na mobiloch naskakuje signál, prichádzajú nedoručené správy a emaily. Všade dokola je ruch od naštartovaných áut a prístavný zhon. Napriek tomu sme veľmi radi, že náš krátky pobyt na tomto jedinečnom mieste sme mali možnosť zažiť. Je to obrovská skúsenosť a zážitky, ktoré sme mali z týchto dvoch častí Thajska zostanú určite v každom, kto sa rozhodne tieto nádherné lokality navštíviť.

Text a foto: Michal Staroň

• My pri odchode z dočasného domova na jazere Cheow Lan

Slávka Mlynčeková: Beh je moja srdcovka

Maratón odbehla s pokorou, bez silných rečí

Medzinárodný maratón mieru (MMM) v Košiciach je najstarší maratón v Európe a tretí najstarší na svete. Po prvý raz sa bežal v roku 1924. MMM štartuje každoročne v prvú októbrovú nedeľu spreď hotela Hilton. Trať je rovinatá a meria 42 km 195 m. Bežia sa dva okruhy v historickom a širšom centre mesta po asfaltových a kamenných cestách s absolútnym vylúčením dopravy. V roku 2017 po prvý krát sa tohto preteku zúčastnila aj Slávka Mlynčeková zo Závažnej Poruby.

PaedDr. Slávka Mlynčeková pracuje v Evanjelickej spojenej škole – základná škola a gymnázium v Liptovskom Mikuláši ako učiteľka TV a Informatiky. Absolventka Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre s vyznamenaním. Červený diplom. Záluby: atletika, gymnastika, skialpinizmus. Pôsobí v klube ŠK COPY SERVIS pod vedením Vladimíra Porubiaka

Magická štyridsaťdvojka

V januári roku 2017 oslávila v kruhu najbližších a priateľov svoje 42. narodeniny. Takéto číslo sa nezvykne hovoriť, zvlášť u žien, no v tomto prípade urobíme výnimku. Menovaná nemala námietky. Práve štyridsať dvojka odvíja celý príbeh, o ktorom budeme hovoriť. Od svojich priateľiek, bežkyň z tímu SeveRUNKY, prijala darček k narodeninám: Odbehnúť maratón. „Prišlo som to ako veľmi vtipnú a motivačnú myšlienku, smelú výzvu, ktorá ma oslovila. Našla som zmysel aj podstatu môjho snaženia. Byť stále lepšou v tom, čo ma baví. Čo sa však stalo? Roztočilo to tvrdú prípravu. Zvýšila som objem tréningových kilometrov a výkonnosť išla smerom nahor.“ Dozvedeli sme sa, že odložila kľúčik od auta a do školy sa začala presúvať dopravným prostriedkom apoštolov „per pēdes apostolorum,“ ibaže rýchlym krokom. Na každodenné tréningy času nebolo. Veď je matka dvoch detí.

Sedem do práce, sedem domov

Do práce po hrádza Váhu bežala každý deň rovných sedem kilometrov. Potom sprcha a postaviť sa pred žiakov. Po vyučovaní opäť sedem kilometrov domov. Osprchovať, povinnosti v domácnosti, deti a príprava na vyučovanie. Dozvedáme sa, že jednu cestu absolvovala za 39 – 40 minút. „Nevynechala som ani svoje obľúbené preteky Od Tatier k Dunaju. Štart Jasná, cieľ Tyršovo námestie v

Bratislave. Naše družstvo tvorilo len šesť bežkyň, takže na každú pripadlo prebehnúť asi 62 km. Šesť razy po viac ako desať kilometrov. Zúčastnila som sa aj ultrabežky z Košíc do Bratislavy. Potom preteky Bežeckej liptovskej ligy.“ Dozvedáme sa, že trénerom a poradcom úspešnej bežkyne sa stali Vladimír Porubiak a Slavomír Dobák. Tento bežec prebehol trať, ktorá merala 364 km sólo. Obaja bežci už mali skúsenosti z maratónu, tak mohli poradiť a povedať ako šetriť sily, riadiť tempo a úspešne absolvovať maratón.

Štartovné číslo je aj zdravotná karta

Medzinárodný maratón mieru v Košiciach má dlhoročnú tradíciu. Nielen doma, ale aj vo svete. Veď okrem domácich pretekárov sa v tomto roku prihlásili bežci z piatich svetadielov (excelovala Afrika - Keňa). Účasť v tomto roku bola rekordná. Na štart 94. ročníka MMM pred hotelom Hilton sa postavilo 12 000 bežcov. Bežalo sa ulicami mesta. Dva okruhy po 21 kilometrov. Pre bežcov, ktorí sa vydali na 42 km trať bol pripravený modrý koberec.

Aká bola výstroj každého pretekára a ako organizátori zabezpečili občerstvenie i zdravotnú starostlivosť?

„Každý bežal v teniskách, na ktoré je zvyknutý. Na trati boli občerstvovačky: voda, jonťové nápoje, banány, citróny... Na štartovnom čísle z opaku mal každý pretekár uvedené najdôležitejšie údaje o svojom zdraví: krvná skupina, alergie, lieky, krvný tlak... Čo keby?“

Prvý zostane prvý

Naša maratónistka nastúpila na štart v kategórii masters v životnej forme. Dobré pripravená, ale s pokorou. Povzbudenie dodával manžel Janko a syn Jurko. Tí však už deň dopredu si rezervovali miesto na ulici mesta, aby videli čo najviac. Hovorí sa, že pretekár pri takomto výkone prekonáva krízu. „Je to tak. V prvom kole som bežala v pohode. V druhom som spomalila, šetrila sily, aby som došla do cieľa. Možno to bola aj moja chyba, lebo síl zostalo veľmi veľa. Ťažko to posúdiť a odhadnúť, keď bežíte takúto trať po prvý raz. Na 35 km ma to nakoplo a posled-

Slávka Mlynčeková, pripravená na štart 94. ročníka Medzinárodného maratónu mieru pred hotelom Hilton v Košiciach.

ných sedem kilometrov som už letela ako víchor. Bol to môj prvý maratón a s ním prišli aj prvé skúsenosti.“

Asfalt nie je trávnik

Z rozprávania vyplynulo, že behávala 1.500 m a teraz má najradšej pretek do 10 km. Rešpekt pred maratónom však zostal vo vedomí bežkyne. „Keď som dobehla, obľal ma vzácny pocit pokory aj radosti. Dokázala som to. Prekonala samu seba, šťastlivo prišla do cieľa.“ Priznala, že to nemuselo tak úspešne skončiť. Veď koleno skrývalo dve operácie a boli obavy, či vydrží. Vydržalo a potvrdilo, že rozhodnutie bežať maratón bolo správne. K tomu všetkému povzbudzovanie od najbližších, študentov evanjelickej školy, čo držali prsty ako vládali i obyvateľov mesta. Zdalo sa, že v uliciach sú celé Košice. „Škoda len, že sa beží po asfalte a ten je tvrdý, trpia kĺby,“ povedala so smútkom v očiach.

Beh lieči

Aké by to bolo, keby sme sa na záver nedozvedeli plány bežkyne do budúcnosti. Bolo by milé, keby sa vytvorili celé bežecké skupiny žien, stretávali sa na tréningoch i pretekoch. Aj v Porube sú talenty, fantastické podmienky. Netreba veľa. Rozhodnúť sa, pravidelne sa venovať športu, behu zvlášť a potom to prídeme samo. Pohyb sa stane súčasťou života, zdrojom nových síl a testom zdravotnej kondície. Beh pomáha udržiavať organizmus v rovnováhe. Výhodou je, že sa dá praktizovať všade. Nepotrebuje špeciálne vybavenie a zariadenia. Stačí kvalitná obuv a dobré oblečenie. Behať môžete podľa chuti. Hocikedy. Ráno, cez deň, v noci... Nik vám neurčuje dĺžku trate. Každý človek beží podľa svojej kondície a časových možností. Beh je ideálnou športovou aktivitou a predstavuje aj dobrý liek proti stresu. Lieči telo i dušu.“

text: Dušan Migala
foto: archív bežkyne

ŠPORT

Už trénujú

Rád lyžuješ? Pridaj sa k Nám!!!
Informácia na stránke www.lkopalisko.sk alebo na tel. 0948 800 954

Lyžiari LK Opalisko začali prípravu na sezónu 2017/2018 na Štubai v Rakúsku v novom oblečení vďaka sponzorom: **ICESERVE 24, Intertech, STK Ružomberok, Gazdovský dvor Bešeňová a Elektrodom NAY.**

Aj napriek tréningovým povinnostiam navštívili Vianočné trhy v Innsbruku, kde si dali detský vianočný punč a spolu s trénermi a rodičmi si pochutnali na tradičných rakúskych dobrotách. Po náročnej príprave sa tešíme na domáci kopec v stredisku Opalisko.

Tréning v zime v lyžiarskom stredisku Opalisko:

pondelok: 16:30 - 19:00 hod./lyžiarska abeceda - začiatoníci

utorok: 16:00 - 18:30 hod./pretekári

štvrtok: 16:00 - 18:30 hod./pretekári

sobota + nedeľa: 7:15 - 10:00 hod. /pretekári, 9:00 - 11:00 hod. /začiatoníci

Ďakujem za spoluprácu a ústretovosť

Katarína Rázusová

Opalisko zasnežuje a zasnežuje

Priaznivé podmienky umožnili koncom novembra 2017 naplno rozbehnúť zasnežovanie v Lyžiarskom stredisku Opalisko. Teploty pod nulou, vody dostatok a tak v plnom nasadení umelý sneh vyrába šesť technických zariadení. Lyžiarsku sezónu otvoria pred Vianocami.

Vlani sa zachraňovali, dnes sú prví

Horný rad zľava: Jozef Pavlovič, Vlado Hladký, Matúš Korček, Jaro Hliničan, Boris Dvorský, Dominik Závadský, Mirko Marušiak, Matúš Kubek, Andrej Kordoš, Juraj Fecske, Filip Kováč, Igor Vyskočáni, Pavel Betko. **Dolný rad zľava:** Jakub Piatka, Danko Král, Jakub Antoška, Ivko Zlejší, Luka Hladký, Lukáš Mikuš.

Futbaloví dorastenci nášho športového klubu v sobotu 28.10. 2017 dohrali jesennú časť IV. ligy skupiny „B“ Stredoslovenského futbalového zväzu.

Počas trinástich zápasov sa im nadmieru darilo, keď vyhrali 11, jeden remizovali a len v jednom pocítili trpkosť prehry. Minulú sezónu sa zachránili na poslednú chvíľu a tak ich vedenie je o to prekvapivejšie, avšak plne zaslužené. O dobrej hre svedčia vysoké návštevy na domácich stretnutiach.

O tento úspech sa pričínili tréneri Igor Vyskočáni a Jozef Pavlovič, ako aj vedúci mužstva Vlado Hladký a Ján Korček. Hráči Matúš Korček, Jaro Hliničan, Boris Dvorský, Dominik Závadský, Mirko Marušiak, Matúš Kubek, Andrej Kordoš, Juraj Fecske, Filip Kováč, Jakub Piatka, Danko Král, Jakub Antoška, Ivko Zlejší, Luka Hladký, Lukáš Mikuš, Adam Križka.

Všetkým patrí poďakovanie za dobrú prácu a reprezentáciu našej obce a športového klubu.

-pb-

JURsport.sk
ZÁVAŽNÁ PORUBA

JURsport Závažná Poruba Vám ponúka na zimnú sezónu 2017/2018 kvalitný servis, opravy a brúsenie lyžiarskej výstroje, požičovňu lyží, detských kompletov na sezónu alebo kurzy, požičovňu snowboardov, bežiek, sánok alebo korčúľ. Ďalšie informácie nájdete na stránkach www.jursport.sk alebo na tel. č. 0905 521322. Pred zimnou sezónou nás nájdete na Ul. Hlavná 260 a počas sezóny v lyž. stredisku Opalisko.

Peter Jurečka JURsport Závažná Poruba.

Posledný zápas jesene sme vyhrali

Funkcionári ŠK poďakovali za dlhodobú činnosť dlhoročnému hráčovi a trénerovi dorastu a dospelých Miroslavovi Droppovi (uprostred)

V záverečnom kole jesennej časti 4. futbalovej ligy privítali naši futbalisti súpera z martinského okresu, ktorým bol ŠK Slovan Žabokreky.

Pred zápasom si jeho všetci aktéri a fanúšikovia uctili minútu ticha pamiatku MUDr. Paľka Petríčka. Dlhoročný fanúšik, podporovateľ a lekár našich futbalových mužstiev nás navždy opustil v piatok 3. novembra 2017.

V zápase dobrej úrovne naše mužstvo zvíťazilo 4:0. O góly sa postarali Alex Lubomír Lauko, Matúš Praštiak, Marek Herčut a Peter Ilavský. Po jesennej časti nám patrí v tabuľke 13. miesto so ziskom 16 bodov. V prestávke sa funkcionári poďakovali za dlhodobú činnosť bývalému dlhoročnému hráčovi, trénerovi dorastu ako aj dospelých Miroslavovi Droppovi. Športový klub – futbalový oddiel aj touto cestou ďakuje fanúšikom a podporovateľom športu v našej obci za celoročnú priazeň a podporu.

-vm-

Gymteam 2017

• Žiačky ŠK Závažná Poruba, pódiová skladba

• Juniorky ŠK Závažná Poruba, pódiová skladba

Ilustrácia: Dr. Vlasta Šiarníková

Prijemné a radostiplné prežitie vianočných sviatkov, v novom roku veľa šťastia a zdravia želá

Redakcia Porubských novín

Telocvična ožila gymnastikou

Osem družstiev, 77 pretekárov z Trnavy, Spišskej Novej Vsi, Vrútok a domáceho klubu Závažnej Poruby sa zišlo 18.11.2017 na 17. ročníku gymnastickej súťaže Gymteam.

Široká kulisa divákov si pozrela kvalitné športové výkony v skokoch na trampolíne, akrobácií a pódiovej skladbe.

Víťazstvo v kategórii žiáci patrilo družstvu TJ Sokol Vrútky, na druhom mieste skončil KGŠ Slávia Trnava. Pekné tretie miesto patrí domácim pretekárkam ŠK Závažná Poruba. V kategórii juniorky na najvyšší stupienok dosiahli naše gymnastky, druhé boli dievčatá z KGŠ Trnava a tretie družstvo RTVŠ mix zo Spišskej Novej Vsi. Pod úspešne zvládnutý ročník sa podpísala obec Závažná Poruba, COOP Jednota, firma Eja a team dobrovoľníkov, za čo im patrí naše poďakovanie.

Iveta Beťková

Veľké poďakovanie patrí najmä trénerkam Ivke Beťkovej a Pajke Didekovej -Beťkovej. Okrem toho, že pravidelne svoj voľný čas venujú gymnastkám, ešte aj ako organizátorky zabezpečili túto súťaž výborne. Verím, že rodičia vidia koľko úsilia, snahy a podpory dávajú našim deťom. Prajem im veľa radosti, zdravie a úspechov.

Katarína Migalová

Pripájam sa k poďakovaniu za kvalitnú prácu v gymnastických „prvotínach.“ Je to záslužná a málo cenená práca. Až na tie stiesnené podmienky na balkóne. Miestu málo, divákov veľa. Inak bol to krásny športový zážitok. Prajem veľa úspechov v ďalšej práci s „omladinou“!!!

Ondrej Dvoran

Čas Vianoc

Svieti slnko, padá mráz,
všetci vieme, že je čas.
Prichádzajú Vianoce,
stromček sa nám ligoce.
Na stoličku mamka sadá,
hviezdička nám z neba padá.

Katka Mlynčeková, Janko Beťko,
Matko Beňo – 3. ročník

Zima

Zima je biela ako sneh,
zo snehu je super breh.
Sánkujem sa na ňom rád,
možno že ma čaká pád.

Miško Hollý, 4. ročník

Mikuláš

Po prvý raz v histórii obce prišiel Mikuláš so svojim sprievodom na vysvetlené nádvorie pred Obecným úradom v Závažnej Porube. Deti Mikuláša privolali a starosta ho privítal. Hostí i prítomných rodičov a starých rodičov deti potešili piesňami i básničkami o zime a o Mikulášovi. Potom Mikuláš slávnostne rozsvietil vianočný stromček. Poludnica zaspievala koledy a nastalo očakávané rozdávanie darčiek. Dospelí si pochutnali na výbornom punči. Potvrdilo sa, že Mikuláš má čarovnú moc. Rozžiariť detské srdiečka potešením a radostným očakávaním Vianočných sviatkov.

